

Gürkan Aykut

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.02.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz Şiiri

Demirleri sök gel, Toprağı ez gel,
40 kurşunu meleklerle ver gel Ömer'im,
Kardaşının dizleri kanar öpte gel,
Omuz omuza çıkında gelin Ahmedim Mehmedim.

Peygamber selamını alında gelin,
Elleri semaya bakıyor ümmetin,
Güllere gonca olunda gelin,
Babalar göz dökmeden,
Analara bağırlarına taş basmadan,
Bir yaz akşamı gelin.

Hâbil'den selam getirin,
Kardaş kardaşın kanına zuhur etti,
Kabil'in boğazını sıkında gelin,
Hilal'i semaya dikinde gelin.

Gürkan Aykut

Abdülhamit'in

Senin arkanda ki omuz gençlerin.
Yükün ağır gelmesin,
Bir bakış var sende,
İçin içine sığmaz belli,
Bakışın Abdülhamit'in,
Tebessümün Abdülhamit'in
Sesin Abdülhamit'in.

Gürkan Aykut

Adım Yazmakta

Şehir sessiz ayak adımlarımı sakınıırım,
Narin, utangaç, bir köşede
Çizgi çizgi alını nazlı kaldırım,
Yağmurlu bir günde köşe beni beklemekte.

Şehrin ortasında boy boy karaçamlar
Yaşayanlar uzaktan cennet sanırlar,
Beyaz saçlarına kara çalınan taşlarda,
Kocaman puntolarla adım yazmakta.

Gürkan Aykut

Alsancak Altında Rabbimiz Bizi Korusun

Bırak kara gökler ulusun,
Ellerimizde şimşekler kavrulsun,
Alsancak altında,
Rabbimiz bizi korusun.

Yiğidim gönüller bir olsun,
Yürüyelim yiğidim yürüyelim,
Yürüdüğümüz toprak bize selam dursun,
Alsancak altında,
Rabbimiz bizi korusun.

Gönlümüzde bir sevdaya yar olmuşsun,
Ümmetin kanayan yarasına merhem olmuşsun,
Bırak kara gökler ulusun,
Alsancak altında,
Rabbimiz bizi korusun.

Ulaşacağız mavi göklere,
Ödeyeceğimiz bedel son bir nefes olsun,
Alsancak altında,
Rabbimiz bizi korusun.

Gürkan Aykut

Aman Dilemelerim

Gün doğarken açtım sana gözlerimi,
Akşam çekilirken ufuktan, aydınlığı taradım saçlarında.

Toprak, can suyunu buldu gözlerinde;
Sen ki sevda, aşk, adı duyulmamış ne varsa yeşerten.

Işık toplanmış bedeninde, ay parçası saklı,
Güneş karartmış yüzünü, en güzel kıskançlıklar senden doğar.

Dallar kırılır fırtınada, uçup gider çatılar,
Ama senin nefesin, bir sınır çizer yüreğime,
Sihirli bir halıyı havalandırır gibi, usul usul dokunur yaralarım.

Bir damla su, keskin bir soğuk, biraz da ter avuçlarında,
Ne güzel tutsaklık ellerinde;
Parmaklarıma kazınmış bir müebbet hükmü gibi.

Soğuk kış günü, hafifçe puslu hava,
Kar taneleri süzülürken, senin ayak seslerin o orkestranın şefi.

Cahiliye devrinden kalma düşünceler, derebeylikler,
Fetih bekleyen bir İstanbul gibi,
Yorgun surlar öpüşlerle yıkılırken, kucaklamalarla yeniden onarılır koca şehir.

Ve sen, o kutlu zaferin sahibi,
Aheste bir at üzerinde,
Bir sabahtan bir sabaha, bir akşamdan bir akşama,
Fatih oluşunun sevincini yeniden ve yeniden kutluyorsun.

Bir kez daha perçinlenir mutluluğum,
İşte bundandır aman dilemelerim,
Sensizlik diye bir korkuya asla kapılmamak için.

Gürkan Aykut

Annem

İlk elini tuttuğum, birinin aşkını hala taşıyorum kalbimde...
Miniminnacık ellerimle...Koca sevgiyi büyüttüm kendimle...
Gördüğüm ilk yüz belkide, eli elime deyen ilk kadın...
Her gördüğümde söylemek geliyor içimden: yedimde, on yedimde de aynıydın...
Kelimelerle anlatmaya doyamayacağım bir aşk...Bitmeyecek,
Yalancı aşklara taş çıkaracak, Umutlarımı yitirmeyecek...
Koca bir aşk...

Ayıp değil söylemesi, ben bir kadın seviyorum...
İlk tanıdığım günü, mum ışıklarıyla kutluyorum...
Ve ilelebet yanımda, hastlıkta sağlıkta...
Herkes bırakıp gitsede, tek gerçek o yanımda...

Hani derler ya insan hayatta bir kez sever...
Bende seni öyle sevdim annem. "

Gürkan Aykut

Arda Kalan

Arda kalan umuttan, bir kaç damla yaş,
Süzülen yanaktan.
Bir kaç ayak izi,
Gittiğin yoldan,
Ardında kalan.

Arda kalan hayallerden, bir anlık nefes,
Son nefesten,
Bir kaç kelime,
Dilin döndüğünce,
Ardında kalan.

Ardında kalan, demir parmaklık,
Sızan bir aydınlık,
Küçücük bir aralıktan,
Çıkması mümkün mü?
Ardında kalan.

Gürkan Aykut

Aşkın Dönüşü

Bir zamanlar,
Gecenin karanlığında seni düşündüm,
Gözlerinde bir dünya buldum,
Ve orada,
Sonsuzluğu kaybettim.

Aşk,
Sözcüklerin içindeki hüznün gibi,
Bir dağın eteğinden düşen taş gibi,
Beni,
Kendi varlığımın dışında bulduğum her yer,
Bir yabancıydı.
Ve o yabancı,
Yavaşça içimi sardı,
Bir rüzgâr gibi,
Beni, seni, hepimizi aldı.

Biliyorum,
Her adımda,
Bütün dünya bir adım daha uzaklaşıyor bizden.
Ama ben,
Sana doğru her yolda kaybolmayı seçiyorum.
Ve sen,
O kaybolmuş yolda bir işaret gibisin,
Bir iz,
Bir ışık,
Bir sorudur seni soran dilde.

Benim için aşk,
Bir düş,
Bir devrim,
Bir gecenin içine sızan sabah.
Ve sen,
O sabahın ilk ışığı,
Bütün devrimlerin başıdır.

Yavaşça,
Zamanın içine çekiliyorum,
Ve seninle her an bir sonsuzluk oluyor.
Ama içimde,
Sonsuz bir boşluk da var;
Çünkü seni sevmek,
Bir çöküş gibi,
Beni yok ederken yeniden doğuruyor.

Bu aşk,
Bir çığlıkla uyanmış bir dağın içinde,
Bir ormanın derinliklerinde kaybolur.
Ve ben,
O kaybolmuş ormanın gölgesinde,
Senin adını her söylediğimde
Bir başka dünya kurarım,

İçinde bizden başka hiçbir şey olmayan.

Gürkan Aykut

Aynalar Yaşlanıyor

Hepimiz aynıyız aslında, zaman geçtikçe,
Aynalar yaşlanıyor,
İnsanlar konuşmaya başlıyor sessizce,
Kimse anlamayınca halimi, bastonları arkadaş ediniyorum kendimce...

Ben bağırıyorum ki sizlere,
Neden bu kadar küçük yazılmış harfler gazetelere,
Ömrümden gün eksildikçe,
Aynalar yaşlanıyor...

Gürkan Aykut

Benimki Bir Vatan Sevdası

Yanar içim bu sevdadan
Elimden Bu Türk Bağrağı, Le İlahı İllalah Ağzımdan
Çıkamaz bu vatan aşkı aklımdan
Elime Alır Çıkarım Türk Bayrağıyla İsrail Meydanlarına Korkmam.

Korkmam Amerikanın şerrinden
Korkmam İsrailin zulmünden
Bıkmam Hiç Bu vatan Sevgisinden
Ölürsemde Ölürüm bu sevgisinden

Yaşayan bilir bu sevgiyi
Ne Sağcısı Ne Solcusu
Aşık aşık bilir bu sevgiyi
Hepimiz Aynı yolun yolcusu

Ellerinde üç beş silah
Bizim Elimizde Kuran, Dilimizde Allah
Bu Vatanın Bayrağını Toprağını Öpene Eyvallah
Bu vatan'a sevgisi olmayana yallah!

Dilim dönerken, Gözlerim Görüp, Kullaklarım İşitirken
Bir Dua Dileğim var Yaradan Rabbimden
Sen Mahrum etme Ey Rabbim Vatan Sevgisinden
Sen Hainler Karşısında bizi Eğiltme, canımı vatanımın toprakları Üzerinde Al hemen

Gürkan Aykut

Beyşehir Gölü

Güneş hafiften kızarmış , Konya'nın gönlü ,
Konya'nın bir adım kadar mesafesinde Isparta'nın gülü ,
Mis gibi toprak kokuyor , bir başka ötüyor kırlangıcı ,
Bir başka Beyşehir gölü.

Ansızın kapılarda bekleyen rüzgar gibi ,
Elinde bir bıçak bıçaktan keskin yeli ,
Ne Eş ne dost ne sevgili ,
Her şey sende Beyşehir Gölü.

Ƙuru dalganın vurduğı her yer mis ,
Üstünde güneşinin açtığı her yer sis ,
Dumanın tütüğü her yer is ,
Konya'nın Bacası Beyşehir gölü.

Dağın eteklerine yapışıyor dalgalar ,
Birbir ellerinden tutmaya çalışıyor sallar ,
Avcıdan ; bir sağa bir sola kaçan balıklar ,
O ne büyük yuva o ne büyük bir ev , Beyşehir gölü.

Gürkan Aykut

Bir Nefes Verip Öyle Çıkmalı

Sonbahar gelmeden döktük yaprakları,
Farz mı oldu bilmem,
İlkbahar gelmeden,
Ağaçları taçlandırmalı.

Daha bulutlanmadan hava bozuldu,
İnsan içine çöken bir çile bu.
Mavi gözden toprak bedene,o halde yağmur yağdırmalı,
Havayı aydınlığa kavuşturmalı.

Yeşil örtü tahtaya sarılı,
Yelkeni yok, omuz dalgalı.
Şu dünyadan rahat yolculuğa
Bir nefes verip öyle çıkmalı.

Gürkan Aykut

Bir Sebebe Bakacak Karanlık

Bir Sebebe Bakacak Karanlık,
Ne Aşktan ne dertten ne tasadan,
Tüm bedenini Sarmış Olacak Hastalık,
Ağır Ağır, ne olup ne olmadığını anlamaya çalışırken Kopacaksın Hayattan.
Birilerinin İlgisinde sıkılıp, Hastane Koridorlarında yürümek isteyeceksin
Fakat Sürekli sana birileri engel olmaya çalışacak.

Düşenerek Yatacağısın
Kendine Sorarak Uyumaya Çalışacağısın
'Yarın Sabahı görebilirmiyim ' diye İçten içe Soracağısın
Ama Kendine bu sorunun cevabını bulamayacağısın.

Ertesi Gün herkes sana masum ve acınası bakışlarla Bakarak,
İçini Kanatacak.
kendi kendine sorular sorup yavaş yavaş anlayacağısın
Ve Ertesi Sabaha Çıkamayacağısın.
Arkanda Bir zamanlar aşk sözleri sarf ettiğin eşini Bırakacağısın
Bir zamanlar Gözlerine bakmaya kıyamadığın Karını Hünkür Hünkür Ağlatıp
Arkadan Gözü yaşlı iki evlat bırakacağısın.

Gözyaşı damlalarıyla yıkanacak bedenini
Bir bir önünde saf tutacak sevenini
Bir Şalın İçinde Elden ele gezek bedenini
Ve Ölürcesine Ağlayacak senin gelişin içinde her şeyi yapacak sevenlerin.

Rengi Solacak Ellerinini, ayaklarının
Siyah bir odada buz tutacak bedenini
Tam üstüne göre hazırlayacaklar kıyafetini
ama ne damatlık bu ne de takım elbise, 2 metrelik beyaz kefeni
Evlatların Bırakmak istemeyecek Ellerinini
Sürekli teselli etmeye çalışacaklar birbirlerini.

' Kısa bir mektup yazacağısın içinde şu duygu yüklü kelimeler yazacak;
Kadınım, senle kazandık bu yüzümüzdeki Çizgileri, hayat çizgilerini, benimkiler Toprak
Olacak ama o çizgilere baktıkça hatırlayacağısın çektiğimiz acıları.Biliyorum
Ağlayacağısın, gözyaşlarıyla Dünyayı sular içinde bırakacağısın.Bakmaya Kıyamadığım o
gözlerini ovuşturacağısın.Siz evlatlarım sürekli birbirinize Sarılıp birbirinizi teselli etmeye
Çalışacağısınız.Sürekli Ağlayacaksınız Evlatlarınıza Sarılıp Boyunlardan Öpüp derin derin
kokularını içinize çekeceksiniz.Solmuş bedenime bakıp geçmişteki beraber eğlendiğimiz
beraber ağladığımız günleri Hatırlayacaksınız.Ve bir ömür bunlarla kendinizi avutup,
Bunlarla yaşayacaksınız.
-Evet iki Evladım ve kadınım,
Bende yaşadım evlatlarım gibi
Bende Gördüm geçirdim Kadınım gibi
Sizde Bir Kaç top kefen giyeceksiniz Biz gibi
Bizde Gezdik Tozduk siz gibi.

Gürkan Aykut

Boyun Eğmez Adam

Asırlık çınar gibi, fırtınada yıkılmaz
Gönlündeki cesaret, hileyle asla saklanmaz
Şöhreti dilerse de, erdeminden bıkılmaz
Onurlu baş yerde sürünmez, kimseye boyun eğilmez

Dünyanın devranında nice tuzak, nice sır çözülmez
Bu adam, içindeki özden bir an bile dönmez
Çürük menfaat uğruna, vakârı asla körelmez
Kendi göğünde yükselir, hürriyetinden vazgeçmez

Bir an isterse şan, şöhret kapısında bekletmez
Makam, mevki oyunu, onu asla esir etmez
Gölgesinde dahi adalet, zalime yol vermez
Dağ gibi durur hep, kimselere boyun eğmez

Gürkan Aykut

Bozkırın Yüce Tınısı

Göklerde yankılanan ezgilerin izinde,
Ataların nefesi saklı her an, her sözde.
Rüzgârın uğultusunda dirilen o ruh,
Baş kaldırır zorluğa, dağları sarsar önde.

Toprağın kuytusunda saklı bin destan,
Yüreklere nakşedilmiş bir yiğitlik türküsü.
Kırmızı al bayrakta dalgalanır şan,
Göğsümüzde çarpan iman ve ülkü süsü.

Uzak diyarları aşar, tutuşur yurdun ışığı,
Bastığımız yer desturların mühürlü izleri.
Her notada filizlenir ecdadın kararlılığı,
Maviliklere umutla uzanır kanatları bizleri.

Bir avuç toprak, bir damla kan, bir tutam nefes,
Bağrımızda yanan kor, varlığımızın hür sesi.
Canla, başla yükselir sevda dolu heves,
Coşar bozkırın yüce tınısı, kanat olur nesle.

Bu ezgilerde saklıdır bir ulu sevdanın güneşi,
Mavi göklerin altında kutlu bir dava çınlar.
Bir bayrak, bir millet, bir ülkü: hürriyetin eşi,
Yürürüz hep birlikte, vakur adımlar atar.

Gürkan Aykut

Bu Vatan Türkündür

Göğsümüzde atalarımızın destanı,
Bin yıllık inancın, yiğitliğin izinde,
Her adımda bir kahramanlık,
Her damlasında özgürlüğün türküsü.

Bu toprak,
Güneşin altın ışıklarıyla bezenmiş,
Rüzgârın anlattığı ebedi öykülerle dolu,
Bir sevda, bir inanç,
Türk'ün yurdudur.

Gözlerimizde umut,
Kalplerimizde gurur,
Atalarımızın izinde yükselen
Sonsuz bir aşktır bu vatan,
Dilden dile, nesilden nesile
Yaşar;
Çünkü bu vatan,
Bu vatan Türkündür!

Gürkan Aykut

Bu Vatanın Türküsü

Bilinmez yollardan geçtik birer kez
Bengü kök saldı ruhumuz toprakta
Ergenekon'dan ses var kulağımda
Tanrı Dağı'nın gölgesi tahtımda

Yürekler hüznle atar bozkırda
Tuna'dan Fırat'a mavi sükûnet
Yenik gölgenin matemine inat
Köz olur umudum, yeşerir her kat

Göktürk sancağında yatar kutumuz
Kür Şad yüreğinde ateş oluruz
Öksüz and yankılanır sözümüzde
Kanlı seferde yücelir özümüz

Uzakta gök at hız arar durmadan
Gönülde sızlar ateşin köz hâli
Yel olup geçeriz ulu dağ ile
Son menzilde Türklük dirilir dile

Gürkan Aykut

Bunalım

Fotoğraf önümde cansız bir sükut,
Ya ardındakiler,
Güzel olan sığar mı bir kareye,
Güzel olan andı, yağın kar,
Dökülen yağmur, ıslanan yuvası gözlerin
Ne varsa ne yok bir bakışa,
Bir gülüşe...

Bunalım,
Kaçınıcı sancım bu benim,
Hangi geceden kalma bir nefret,
Bir kısaç bedenim,
Kahrengi yük tenim,
Ait olduğu yere gidesim gelir de,
Gitmekte zor.

İnsanlık yaşasaydı keşke,
Ölseydi insan.
Cana kıydılar durmadan,
Habil'i Kabil'i yoldaş saydılar,
Kardeşti sokak ortasına düşen baş,
Bacıydı dünya azabında kaynayan gülüşler.

Ben bitik,
Yitik...
Bulmak istediğim de kendimi,
Yokum,
Sevgi sahte,
Samimiyet mecburiyetten karşımda sanki,
Bir inansam kendime,
İnsan olsam,
Sarılıp koşsam bir kediye köpeğe,
İssız köşemde,
Denizi seyredilsam,
Ölürken de öldüğüm gibi,
Tek kalsam...

Sevilsen ya kendim gibi.
Bilmem nasıldır?
Saçlarım seyrek mi görünür hala,
Göbeğim tulumba?
Hayallere sığar mıyım?
Süsler miyim sabah yakın rüyaları?

Zordur vesselam sualler,
Bilmekte mümkün değil,
Yaşamadan bilmez can,
Yaşatmadan da can çıkar.

Gürkan Aykut

Canım Feda Olsun Sana

Gönlüm Sana sevdamla Yaşıyor
Bedenim Senle Ayakta Duruyor
Gözlerim senle görüyor
Ve Kulaklarım senle işitiyor.

Yağmur arkasında Çıkan Güneş gibisin
Gökkuşuğu gibisin, anlayacağın en güzelsin.
Sen benim ayakta Durmaya Sebebim
Olurmusun şu dünyadada ahirette sevgilim.

Leyla ile mecnun gibi olsun isterim sevgimiz.
Beraber Yaşayalım, beraber çekelim acıları, İkimiz
Para için olmasın, Beraber Ölürçesine ve temiz Olsun sevgimiz.
Bir Ahiret Boyu sürsün isterim İlişkimiz.

Canım feda Olsun sana
Sevgini Eda edersen bana.

Gürkan Aykut

Canım Yandı

Uçurtma gibi olsun istedim yüreğim,
Değerimi bilen tutsun istedim...
Bırakı verdiler gökyüzüne,
Yıldızlara tutunuverdim...

Yalnızlığı taşıdım omuzlarımda,
Birde koca bir sevgi kollarımda...
Boşluğa düşercesine tutundum dallara,
Kırıldılar bir bir, benle yitip gittiler bir yana...

Ufuk çizgisinde yitirdim umutları,
Bulutlara dokunmak istercesine,
Bir bir merdiven yaptım dağları,
Kar yağmış dağlara, ayağım kaydı düştüm, canım yandı...

Gürkan Aykut

Çocukluğumu İstiyorum

Bugün yaşadığım en kötü gündü,
Şen kahkahalarla karşılayan şu ağaçlar, beni hep güldürürdü,
Papatyalar kulak arkamda sevinçle çiğlik atmak için
Tek sıra halinde dizilir, dimdik beklerlerdi.

Rüzgar koca bir dağın ardına saklanmış,
Enseme yaklaşip beni korkutmak için an kollardı
Sonra gülüşlerimiz kurt uluması gibi yankılanırdı.

Bugün neşeyle kucakladığım güneşe,
Son kez veda etmişim ve ikimiz de bunu fark etmedik bile.
Gidişinin ardından gece başlıklı kara bir mektup bırakmış,
Bahanesini de özetle açıklamış,
Büyümüşüm artık!

Papatyalara koştum hemen,
Onlar anlardı benim halimden,
Vardım ki yaprakları koparılmış,
Kulak arkamda olmak isteyen kalmamış.

Son yaprağı kalan papatyaya eğilip sordum:" Seviyor mu, Sevmiyor mu ?"
Cevap verdi, insanlara kırgın, gözdesinden hafif kırık:
"Büyüdün artık."

Rüzgar başka dağlara bulut olmaya gitmiş
Bir dağın ardı sıra gelmesini beklemekteyim,
Evimin penceresini açık bırakmaktayım,
Bekliyorum güneş ile kol kola kulak arkalarında papatyalar oyuna beni almalarını.

Şen kahkahalarla ormanı inletmeyi,
Çocukların oyununa girmeyi...

Sığmak istiyorum bir duvarın köşesine
ve sobelenip ebe olmak istiyorum.

Ben kırlarda koşan,
Düşüp elleri dizleri kanayan, gelincikleri kan alasına boyayıp
Kelebeklerin peşine takılmak istiyorum.

Ben elma ağaçlarından koparılmış yanaklarımı,
Çocukluğumu istiyorum.

Gürkan Aykut

Çocukluğumu İstiyorum 2

Bugün, en acı günüm diye kazındı hafızama;
Oysa dallarına kahkahalar gizleyen ağaçlar,
Ne çok güldürürlerdi beni eskiden.
Papatyalar dizilirdi kulak arkamda,
Sevinçten çığlık atmak için sıralanır,
Dimdik beklerlerdi.

Rüzgâr, dağın ardına saklanmış bir çocuk muzipliğiyle
Enseme usulca yaklaşır, korkutmak için fırsat kollardı;
Sonra gülüşlerimiz, geceyi yaran kurt uluması gibi
Uzak ufuklarda yankılanırdı.

Bugün, her zamanki neşemle sarıldığım güneşe
Farkında olmadan son selamımı vermişim;
Gidişinin ardından, kara başlıklı bir mektup düştü önüme,
Ve özetle şu bahaneyi sundu:
"Büyüdün artık!"

Papatyalara koştum, derdimi onlardan iyi kim anlayabilirdi ki?
Vardığımda gördüm, yaprakları çoktan koparılmış;
Kimse kalmamış, kulak arkamda saklanacak.
Son bir yaprağa eğilip sordum sessizce:
"Seviyor mu, sevmiyor mu?"
Kırgın bir fısıltı yükseldi:
"Büyüdün artık..."

Rüzgâr, başka dağlara bulut olmaya gitmiş,
Bir dağın gerisinden onun dönmesini bekliyorum.
Evimdeki pencereleri aralık bırakıyorum,
Güneşin kolunda, papatyaların neşesine katılıp
Beni oyunlarına almalarını bekliyorum.

Ormanı şen kahkahalarımızla inletmeyi,
Çocukların arasına karışmayı,
Bir duvar köşesine sığınıp
Bir çırpıda sobelenip ebe olmayı...

Kırlarda koşup dizlerimi, avuçlarımı kanatana dek düşmeyi;
Gelincikleri o kanın al rengine boyamayı,
Kelebeklerin peşinde savrulmayı istiyorum.

Elma ağaçlarından koparılmış yanaklarımdaki
Tazeligi özlüyorum;
Özlediğim tek şey, çocukluğum.

Gürkan Aykut

Dostluk

Dostluk Ağaç gibi su gibi
Dostluk Kalb gibi Beyin gibi
Dostluk, Dostun açken Bir Lokma Uzatmaktır.

Ne Paradır ne puldur dost
Ölüm ve yaşam arasında Sana yardımcı bir eldir
Ne havadır ne artisliktir dost
Sana denizde fener, Issız bir adada kuzey yıldızıdır.

Öz kardeşliktir dostluk
Bizim Dostluğumuza yaraşmaz birimizden biri açken tokluk
Varsa Dostlarım vız gelir vız gider yoksulluk
Yaşamda Beraber çekmektir tüm acıları dostluk

Acıları ve mutlulukları beraber yaşamak
Aynı yoldan geçmek ve aynı yolda susamak
Aynı Acıyı Çekmek aynı derdi tasayı paylaşmak
İşte Dostluk Aynı dert ve kederle Aynı Yolda Yaşlanmak.

'Biz dostluğumuzu üç-beş kuruşa satmayız,
Çünkü biz Dosttumuzu bulurken cebimizden para saymayız'

Gürkan Aykut

Dur Gitme Can

Dur gitme can, daha yeniyim buralarda,
Hem nasıl olur, nasıl sıra gelir bana?
Daha Şu karŐıdaki çınarın kuru yaprakları yok dallarında.

Dur gitme can, daha gÖrecek aydınlık gÖnleri var gÖzlerimin,
Daha yeni geldik oralardan Bismillah, nedir bu özlemin?
Feri gitmemiŐ daha gÖneŐin.

Dur gitme can, gideceğın yol topraktır,
Acelen niye hem, dÖneceğim desen kavŐak yoktur,
Velev ki saptığın yol yanlıŐtır, bilirim elçiye zeval yoktur.

Dur gitme can, üstüne bastığın bembeyaz kardır,
Şu ayak izleri senden Önce varanlarındır.
Bekleyelim biraz ya geleni yoldaş tutalım ya ileride fırtına vardır deyip oturalım.

Dur gitme can, parlak benizlisin,
Nefesin burnunda, canın gÖğüs kafesinin altında
Aralıksız Öter: "Cır Cır" ateş böceğisin,
Daha ateşin sönmemiŐ, yönün boş ufağa dÖnük nereye gidersin.

Dur gitme can, madem gideceksin,
Bir dağın tepesini eŐesin,
Hem böyle olunca mezar taşı neye gereksin?

Varsın olmasın dua edecek,
Zaten neye gerek...

Dur durduğın yerde can
Saf saf dizilmiŐ kızılamların Önünde,
Kısık sesi gelir rüzgarın: "Allah-u Ekber."

Dur durduğın yerde can, kımıldamayasın,
Rüzgar imam efendiyi kızdırmayasın,
Dallarını kırdığın çamların hakkı helal değil,
Bari rüzgarın duasını alasın.

Gürkan Aykut

Durgun Sularda ki Sır

Durgun sular, berrak değil, derinliğinde gizli bir ah
Unutma geğmişi, gel yanıma, bir adım mesafe kadar yakın
"Ne oldu?" diye sorma, sükûtun kılıcı keşkin
Bakışlarınla dokun, dokunamadan yaktığın yaraya
Uzak değil, uzaklığın kendisi bir hicran atlası.

Dünü denize attım, ayaklarına çelikten halkalar
Umut, çocuk ellerinde kırık bir oyuncak
Yürüdüm çöllerde, aşkın izini sürerken
Gurbet, yüreğime çöktü bir taş gibi
Uykularımda çınlayan ses: Sana tutsak bir ruhum, bil.

Gürkan Aykut

Eskiyen Benim Fotoğraflardan

Yıldızların yüzü soğuk,
Güneşin alnı terli,
Dağların bükük beli,
Dünya yükü ağırdır belli.

Gelip geçsin zaman,
Eller parçalanmış tutunmaktan,
Ne akrep durur ne yelkovan,
Eskiyen benim fotoğraflardan.

Gürkan Aykut

Ezelden Yazılmış Hüküm

Bir sevda var, kökü arşa değen,
Toprağın derinliklerinde yankılanır.
Rüzgâr, sırrını taşır boşluklara,
Kim bilir hangi nefesle yazıldı bu yemin?
Ergenekon'da eriyen demirin öfkesi,
Altaylardan gelen sesle birleşir,
Bir ulu gövde yükselir;
Gölgesi, kâinatı örter!

O gök bayrak ki, bir elif kadar zarif,
Hilalin gözleri maziden bugüne bakar.
Ecdadın kanı, toprağa düşen bir yıldız,
O yıldız ki yolumuzu aydınlatır!
At nalının yankısı taşları döver,
Ve yücelerin ötesinden gelen bir çağrı:
"Zafer, alınına mühürlenene yazgıdır!"

Bir bakış ki, kalbi tutuşturur,
Bir adım ki, göklerin kapısını açar!
Sakarya'nın akışında bir sır,
Dumlupınar'ın ateşinde bir diriliş!
Oğuz Kağan'ın sancağından süzülen ışık,
Kıpçak'tan Başkurt'a, sonsuz bir akış!
Zamanın kayasında işlenmiş bir nakış!

Vatan, ateşte pişmiş bir yürek,
Kavuran, ama yok etmeyen bir soluk.
Her zerresinde kahramanların adı saklı,
Bir nida: "Hürriyet, canın özüdür!"
Kılıçların titrettiği gök kubbeden,
Bugüne taşınır o kutlu ahenk!

Ey milletim! Bayrağını seyret!
Bir bez değil bu, bir cevher, bir sır!
Al rengiyle özümüzü anlatır,
Ezelden beri yazılı hükmü taşır!
Toprak, kan ve inançla dokunmuş,
Bu destan, zamanın ötesine yürür!

Sancak yükselir, bir daha eğilmez,
Türk yurdunun semasında hürriyet hüküm sürer!

Gürkan Aykut

Geçer

Hangi akşamlar gelip geçti,
Bir sabahın ufkunda gülüşmeleri manzaralamamışken henüz,
Bakışmak denen eylem bir an olsa gözlerimden düşmemişken,
Koca bir metropol sindirmeye çalışıyor seni,
Tozlu,paslı, biraz da yağ kokusu bulaşmış senin oralıyım dediğin diyarlarda,
O kurulan kocaman kocaman hayallerle mücadelem, Eğik kalmalarım, diz çökmelerim,
öpmelerim o tanınmadık mechul elleri.

Boynu bükük romatizim,
Mahcup bir cilvelenme,
Bir hayli özlem,
Çokça Çokça umut...
Savaşlar başlar bir yerlerde,
Bir yerde hastalıklar,
Birileri bir yerlerde bir şekilde tutunur,
Yaşamak denilen toprak parçasına;
Gözlerin... Bir çift, etrafı bakışlarımla çevrili,
Onlardır belki yaşama tutunmama vesile...

Sensiz güzel olmadığını bildiği şeyler,
Zihnimin bir yerlerinde kötü bir kurt gibi düşünce kemirmeleri,
Ne o ses,
Söylenilen, konuşulan en köşede bir yerde,
İyiliğimden köşe bucak uzaklaşan?

Sen, şaşkınlığınla gelmiştin o akşama,
İnsan kendi için uyanır mı sorusuna en net cevabı vermiştim: Evet.
Ne gündü ama,
Sen habersiz şahit oldun bir insanın eridiğini karşında,
Ben farkında senin güzelliğinin kıskancında,
Kıskanç bir ay bakışında, gözlerim değip dururken gözlerine,
Ne güzel düştüm.
Kalbimde devasa bir anka,
Sevsen geçer.
Gülse geçer,
Şarılsan geçer.
Opsen geçer.

Gürkan Aykut

Geçmişim

Karış karış memleketim,
Her köşesinde pusuk geçmişim.
Şu köşede çocukluğum,
Şu okul yolunda ayakkabı eskilerim.

Omuzlarında dağlar kadar yük,
Bir ev dayanmış sırtına harabe, göçük,
Şu köşe de küçük bir resim,
Şu parkta en güzel günlerim.

Gürkan Aykut

Gel

Tozu dumana attı gel utanmadan,
Ne yaparsan yap, bir bahane bul,
Kal yerinden, tekrar sar beni.
Gözlerim görmez oldu aramaktan seni.

Utanma bir bahane bul gel,
Arkanda hiç bir şey getirmeden gel.
Yüreğim aç sana,
Dozuramıyorum, sen gel, sen gel.

Hatırları at bir kenara, yaşadıklarımızı,
Yeter ki bir bahane bul kalkta gel yerinden,
Süzülmüş göz yaşlarımı anma yeniden,
Bir yalan söyle dön yeniden.

Söz dokunmayacağım sana, tutmayacağım ellerini,
Ne dersen o, yeter ki sen bir yalan bul da gel,
Gök yüzünü yıktı gel,
Denizleri boğda gel.

Ellerin okşasın beni hayallerin değil,
Gözlerin baksın bana öylece dalıp gitsin,
Ne yaparsan yap, ister döv, ister söv,
Yeter ki sen gel.

Sokak köşelerin de dileniyorum sana,
Bir gram sevgiye paha biçilemez dualarla,
Dudaklarından ben döküleyim,
Yüreğine damla damla düşeyim.

Sus, konuşma, kız bana,
Kalk bahane bul da gel,
Büyük günah işlemiş gibi vicdan azabıyla tutuşuyorum,
Yüreğin sinderemiyor beni, yüreğin kusuyor işte.

Bilmem ağzımdan hiç yalan çıkmadı,
Sana gözlerim hiç yalan bakmadı,
Ama ne yaparsan yap,
Yine gel, sen gel.

Bir gün sönmez sanma bu aşkı,
Söz de Leyla ile Mecnunda bir birine aşıktı.
Yüreğim seni sayıkladı,
Yüreğin hep, yüreğin hep,
İstenmeyen bir dost gibi beni dışladı...

Gürkan Aykut

Gelene Bir Saygın Olsun

Toprak kahverengi göz, karanlık kalp,
Bir selam ver yerinden kalkıp,
Bilmem ki yaşı kaç olursa olsun,
Gelene bir saygın olsun.

Gelenler yığittir, kısma gözlerini,
Kur padişah sofrasını,
Bilmem ki yaşı kaç olursa olsun,
Gelene bir saygın olsun.

Yarenlikleri peygamber ocağı,
Diktir başları, al yanakları,
Soldurma gülleri ne olursa olsun,
Gelene bir saygın olsun.

Yalnızlığına arama bir eş dost,
Mavilikler yeter, açmayı bil sen perdelerini,
Gelen bahardır, getirme sonbaharı ne olursa olsun,
Gelene bir saygın olsun.

Gürkan Aykut

Gölgeler Arasında

Bir rüzgâr gibi geçtin yanımdan,
Sonsuz bir geceydi gözlerin.
Sustum, zamana sığmadım,
Kelimeler kayboldu derinlerinde.

Yağmur vururken pencereye,
Adını fısıldadı rüzgâr.
Ben eski bir şarkı gibi,
Sensizliğe eşlik eden bir dize.

Gölgeler arasında bir hayal,
Ellerin elimdeydi sanki.
Ama bir an, sadece bir an,
Ve sonra geceye karıştın.

Şimdi sessiz notalar yankılanır,
Sonsuz bir ritim, hiç bitmeyen.
Şu koca şehirde kaybolan,
Bir aşkı belki de...

Gürkan Aykut

Gurbetin Gölgesi

Gurbetin gölgesi düştü yüreğime,
Sessizlik fısıldar, geceyi delip de.
Her adım bir sızı, her nefes hüznün,
Kırık hayallerle yoğrulur yüzüm.

Yollar uzun, ışıklar sönmüş,
Hasret bir ateş, yürekler örs.
Kime dokunsam acı, kime baksam dert,
Kurtlar gibi yalnız, ürkek ve sert.

Zaman durur burada, gökyüzü kara,
Bir yıldız düşer, umut yanar ara sıra.
Hangi dua döner, hangi el tutar?
Gurbetin kapısında kim kalır, kim yutar?

Hüzün yağmurları dökülür içime,
Bir sevda türküsü var gizlice.
O eski topraklar, o eski yüzler,
Hâlâ bekler mi beni dönersem bir gün?

Gürkan Aykut

Gurbetin Gölgesinde

Gecenin karanlığına sığındım,
Elimde bir valiz, içimde derin yaralar.
Gün doğarken kalktım yola,
Geride kaldı köyümün avlusu,
Taze ekmeğin buğusu,
Dizimdeki yaraları sarıp sarmalayan annemin sesi.

Şimdi betonlar arasında,
Rüzgâra kulak veriyorum her sabah,
Sanki bir göçün türküsünü fısıldıyor.
Yokluğun bin türlü yüzü varmış,
Suskunluğumun kilidini kıran bir hüzün.

Orada, toprağın çatlaklarında filizlenen umutlar,
Burada, hayatın acımasız gerçeğine gömülmüş hayaller.
İçimde bir tedirginlik:
Dönebilmek mi daha zor,
Yoksa unutmak mı yarım kalan bir sevdayı?

Gözlerimde tüten o eski günlerin hatırası,
Ayrılık diyorlar adına,
Oysa her ayrılık, dönmeye yeminli bir özlem değil midir?
Ekmeğimi kazanmak için kazandığım yorgunluk,
Her akşam, sakladığım birkaç satır şiire sığınıyor.

Yüreğimde hâlâ
Toprak kokulu eller var:
Babamın nasır tutmuş avuçları,
Sevdiğimin umudu,
Sessiz dualarını saklayan bir anne yüreği.

Şehrin soğuk kaldırımlarına basarken,
Duyuyorum çığlığını memleketin:
"Uzaklaştığın kadar yakınsın bana," der gibi.
Bu söz, günün kabalığında silemediğim bir sızı oluyor,
Her nefeste, yoksulluk kadar gerçek.

Kirli gökyüzünden bakıyorum yıldızlara,
Biri diyor ki: "Gel, vazgeçme toprağından,"
Öteki diyor: "Şimdi şehrin acımasızlığına tahammül et."
Hangisini dinlesem,
Yârimin sesi çınlıyor kulaklarımda:
"Sen dönmeden hiçbir sabah aydın olmaz buralarda."

Döküyorum içimdeki her bir hasreti,
Şehrin ışıkları arasında kaybettiğim o sıcacık gülüşü arıyorum.
Belki yarın başka bir güneş doğar,
Belki yarın,
Tekrar kavuşuruz tozlu yolların sonunda.

Ve ben,
Kentın gürültüsüne inat,

Köyümün sessiz türküsünü saklıyorum yüreğimde;
Çünkü yaban elde solsa da umut,
Bir gün mutlaka yeşerir,
Memleketin yağmurunda.

Gürkan Aykut

Günlerden Senli Bir Gün

Günlerden senli bir gün,
Gök mavi karşında deniz diz çökmüş,
Ben satır aralarında sarhoş, senliğe üzgün,
Öyle bir andı arkamda kalışın,
Yay ve oktu gözün kaşın.
Vuruldum, iç çekmelerim ondandı,
Sükuttu herkes,
Dilsiz, sağır.

Bir o kadar derin sessizlik,
Bir o kadar kimsezdin,
Ağırdı.
İliklerimde kaç hücre sarıp sarmaladı kim bilir?
Kaç gün kısalttım ömürden?
Zor olan, sensizlik...

Çıplak kalmak değil bu bir ayazı karşına aldığın,
Derinin soyulması,
Yanıyor olmak acıdan, kavrulmak,
İyi olan günlerin hatrını koklamak,
Sen yoksun diye yıldızları saydığımız geceleri kırgın olmak.

Gürkan Aykut

Hep Ben Hep Sen Hep Birbirimiz

Sende yaşamak, özlemi senle kazanmak
Birbirimizi farklı yerlerde iyide olsa kötude olsa anmak,
Karşılığımız ilk günü acıtacağını bilsekte hatırlamak,
Hep ben, hep sen, hep birbirimiz.

Birbirimizi gördüğümüz an silahını vermek istemeyen asker misali,
Birbirimize bağlanmış,
Ben senin saçlarının sallatısında yel olmak misali,
Kalbine bir ok gibi saplanmış'ım.

Kaderin hamurunda, sen biraz un ben biraz su,
Sen benim yaşamımın bense tüm yaşamın kaynağı,
Sen hayatımın bana dost ettiği kağıtlarımın konusu,
Ben bağımsızlığını kazanmak isteyen bir milletin onurlu şerefli bayrağı.

Muam'ma olmuş bir kalp taşıyoruz,
Bu kalple her adımda birbirimize bir sevgi uzatıyoruz,
Ama ne başını nede sonunu Tahmin edebiliyoruz,
Hep böyle sürünüp gidiyoruz.

Gürkan Aykut

Her Gece

Her gece rüyalarımnda sen
Her geçen günümde sen
Her yağan yağmurda hayallerin ve ben
Herşey sen, Geceler sen, Hayat Sen.

Bakışlarında gizli bir tebessüm,
Duruşunda acı çektirecek gözlerin
Belki bu hayata duruşun ve bakaşında dolayı ksm,
Pamuk gibi ellerin, gözlerim, bedenim, özüm.

Sessizliğimde sesim
Aldığım her solukta nefesim.
Attığım her adımda ayak sesim,
Sen benim herşeyimsin.

Yalnızlığımda iki kişiyim,
Birinci sen ikincisi kendim.
Ben ölürcesine, bir an için avuçlarından kayıp gidercesine
Seni çok ama çok sevdim.

Gürkan Aykut

Her Yer Sen Her Şey Sen Her Şey Seninle

Giderken Őu dűnyadan
Sadece ıkmayan Tek Şey var aklımdan
Benim Sana Verdiđim Yűređim Kalbim ve sevdan
Ve Beni Mutlu eden senin yaşıyor olman.

Yaşıyorken Gűzlerin Gűzlerime baksın
Tuturyorken Ellerim Ellerini Sımsıkı Tutsun
Atıyorken Kalbim Senin İçin çarpsın
ve Dűşűnűyorken aklım, Hayallerinle Yaşasın.

Dűşlerim bir seslenmeylede gesede
Yine seni dűşűnűrűm son nefeste
Yanarken Kalbim bu ateşle
Heryer sen herşey sen herşey senle.

Gűrkan Aykut

İki Kahraman

Farkında olmadan dünya uzatmış enseme pençelerini,
Arkamı dönemiyorum kanatıyor enseme,
Zille gram dokunmazdı bir kurşun delip geçse sinemi,
İrdeliyorum kendimi
Laf olsun diye dönüyor dünya,
İstesekte istemesekte birkaç adım sonra,
Tabutun içinde denizin dalgalarıyla çarpacağız bir sağa bir sola...

Bir masal dinliyorum şimdi,usta bir kalemin elinden çıkmış gibi,
Ey Evrenin sahibi,
Bir yol var biliyorum, düşeceğim bu yoldan uçurumlara sanki...
Ne zor şeymiş zaman tükendikçe, ömrümün sayacı bir bir arttıkça,
Elveda diyorum geçen zamana,
Bir el uzanıyor iskelenin diğer ucundan,
Biniyorum gemiye, rotası belli olmayan bir sonsuzluğa...

Arkada feryat figan, el sallayan yok bir sağa bir sola başlar,
Herkesin sevgisi yalan,
Bir gerçek var, kollarımdan tutup götürüyor iki kahraman...

Gürkan Aykut

İnanmışlığım Var

Dokuz ay on günden önce topraktım,
Su katıldı, nur üflendi,
Karu beladan uğurlandım...
Ve şimdi ben, ana kucağındayım,
Samimi gülüşmelerin arasında,
Umut saçmaktayım,
Ağlamaktan başka dil bilmediğim zamanlar o zamanlar,
Annemden ememediğim süttendi kırılğanlığım,
Hastalıkların arasında cebelleştim,
Tabi bir de ayaklarım değmeden dünyaya,
İdam sehпасına çıkarılmışlığım var,
Kader ya ip kopmuş, düşmüşüm avuç içlerine,
Anlamaya çalışmışım önce,
Yürünmeden koşulmayacağını,
Şuşmadan konuşulmayacağını.
Öğrenmişim öğrenmeyede,
Dizlerim kanaması neden?
Oysa her şeyi yeri yerindeydi,
Tamda vaktindeydi.
Öptü anne, babam ve ağabeyim,
Geçti dediler, geçtiğine inanmışlığım var.

Gürkan Aykut

İnsanca Yaşamak İsterim

İnsanca yaşamak isterim,
Adil insanların adaleti tesis ettiği yerlerde,
Çöllerin çöl gibi olduğu,
Ormanların orman gibi kaldığı bir dünyada.

İnsanca yaşamak isterim,
Gidilen yollarda çukura takılmadan,
Güzelliğe gölge düşürülmeden,
Her şeyin kendi gibi olduğu bir dünyada.

Gürkan Aykut

İnsanca Yaşamak İsterim 2

İnsanca yaşamak isterim,
Adaletin yalnızca kelimelerde değil, kalplerde yeşerdiği,
Gözlerden süzülen acının bir nebze olsun unuttuğu topraklarda;
Çöllerin, rüzgârın anlattığı masallara ev sahipliği yaptığı,
Ormanların her ağacında geçmişin ve geleceğin fısıldadığı bir dünyada.

İnsanca yaşamak isterim,
Adımlarımın, umutla örülmüş yolların kıvrımlarında
Sessiz kalpleri kırmadan,
Her yanımda yaşamın rengini,
Güzelliğin solgun izlerini bile barındırmadan
Kendi masalını yazdığı bir evrende.

Öyle bir dünya ki,
Her nefeste özgürlüğün ve sevdanın yankılandığı,
Acıların yerini tatlı anıların sardığı,
Ve her köşesinde insan ruhunun en derin hüznlerine
Ve en parlak sevinçlerine ortak olan bir masal...

Gürkan Aykut

Kaderim Böyleymiş

Hapşim, kalbime zincirle bağlanmış bir şekilde... Yürüdüğüm yerden zevk, ağzıma aldığım her lokmadan tat alamıyorum... Aşk meşalesini yakmış gibi bir şeyim sanki kalbimde. Yanan her meşaleyle, kalbimin iğnelendiğini hissediyorum... Her ayak sesin de ürperiyorum... Kalbim beni yargılıyor sanki, kendime yaptığım eziyetten... Koşar adım kaçmak istesem de yakalıyor beni kaderim... İki kelimededen baş bir şey söyleyemiyorum, gerisi boğazımda düğüm- leniyor:

" Kaderim böyleymiş "

Hazırlanan bir sandelye ve iyi bir şekilde yapılmış bir mimari eserine doğru koşuyorum, Ayaklarım geri yalpayarak; Aşkın idam masası kurulmuş, ve her aşk yanına usulunca bir imam yerleştirilmiş.Sanki gelecek olanlar belli ve onları kucak açarak bekliyor... İp bunca insanın kalbindekinleri alıp silip götürse bile onunda yazılmış kaderinde bu vardı... Kaderleri bozmak...

Bir insanın nasıl bozulabilirdi kaderi, atılan her adımın nasıl bir dönüşü olabilir ki? '... Bende götürülüyorum Aşkın idam edildiği tezgaha düzmeçeye... Sanki yazılan kaderimi; Senin bana yazılan kaderini bozup, yıkabilecekmiş gibi...Örtülüyor birbir Gasil hane Kapıları üzerime...

Hapis olduğum nezaret köşelerin de bir sağa bir sola adım atarak düşünüyorum: Neden seven hep hapis... Kalbim de ki aldatmaça soruya hazır bir cevap yoktu... Kalbim ne kadar isyan ederse etsin, yine de o diyor...Aklım bu işe bir türlü eremiyor... Nedense...

İnsan bir müddetten sonra kendine bir münakaşa arıyor kendine, bunca zaman bu nezarete ne yapacaktı ki zaten... Kalbi onu tebrik ediyor bir yandan kıyaslıyor: Arkadaşların seviyor ya sen? '...

Kalbimi öne eğmiş bir şekilde nezaretin güneş gören kısmına bir yürüdüm... Sanki dışarıda kıyamet kopuyor, herkes düzensizlik içerisinde, Eski sevgiler ve sevdelerden eser kalmamış, kırılan kalp parçaları yerleri ışıl ışıl aydınlatmış... Bir an için tereddüt edip, kalbimi yokladım... O yerindeydi... Fakat bir harbin ortasın komuntasız kalmış gibi haykırıyor, Ölümünden başka çaresi yokmuş gibi, kaderini bekliyordu... Gördüğüm dehşet verici olaydan olsa gerek, kalbimin çığıyla irkilmiştim... Kırılan hayallerim bir ok gibi saplanmış ona... Gerçek seviyorum diyenlerin yalan ve çıkarlarına inat hala yaşıyor, hala sıkıyordu kendini... Kalbim onu dinleme mi istedi... Kalbim can çekişirken, şu kelimeler Dökülü verdi ağzından: Bende gerçek sevenler neslinin son gönlüyüm, kırılan hayallerinle... Sevgi de istediğin özgürlükle dayanılmaz bir acıya tutuldum... Ben senin sevmeni istedim... İyiliğini... Bir müddetten sonra anladım ki kader benimmiş... Aşkın idam masasını hazırlayanda yine kendimmişim...

Gürkan Aykut

Kalışım

Akşam zindan,
Hecelere sığmaz mahkumiyetim,
Ve varışı o ufka,
Sende tutuklu kalışım.

Sevinç diyorlar,
İçimde o Seda'ya,
O kalp çarpıntısına,
Yutkunmayışım bir ilaça,
Sende hasta kalışım.

Dudaklarımın arası mühür,
Hüküm sende ebediyet,
Sarılışım boynuna,
Sevişim seni,
Ve adım atmak sana,
Sende yol kalışım.

Ne güzel şey sevmek seni,
Kırlangıçlara eşlik etmek,
Bülbülleri taşımak omuzlarında,
Dahil olmak gülle muhabette,
Ve konuşmak sana,
Sende dil kalışım.

İyi bir haber çoşkusu,
Hişirtisi damarlarında akan kanın,
Kokusu senliğin,
Ait oluşum senliğe
Ve nakışlanmak sana,
Sende iplik kalışım.

Kömür karası dökülür parmaklarım arasından,
Kereste kokusu sinmiş ellerime,
Ve harflerin arasında,
Sende cümle kalışım.

Fetih İstanbul'un surlarında,
Çanlar düşmüş sokaklarında,
Ve Fatih'in kılıcında,
Sende zafer kalışım.

Gürkan Aykut

Kim Varsa Yok Olsun

Her Şey sustuğunda başlar kelimeler,
Çığlıkla değil, sessiz bir yangınla.
Göğsümüzden geÇer kılıÇlar,
Ve biz, o yara izlerini
Bir milletin alnına mühür yaparız.

Kim varsa yok olsun
Bu hikâyede yarım kalan ne varsa.
Köksüz ağağların dallarında
Ne bir meyve ne bir gölge var.
Toprağı kanla yoĐurmuŐuz bir kere,
Rüzgârın dilinde bizim türkümüz.

Görmediğiniz,
Bilemediğiniz,
Hissetmediğiniz ne varsa,
Buradayız!
Kendi acısını doğuran bir halkın
Nefesiyle kurutulur nemli gökyüzü.

Ve kim diyorsa artık bitti bu dava,
Yanılıyor, aldanıyor.
Çünkü biz,
Toprağı kazınca fiŐkırın cevheriz.
Kendi kabrini bile sırtında taşıyan
Bir ordunun son neferiyiz.

Bakın!
Sancağımızda bir yıldız yanıyor hâlâ.
O yıldızın altında,
Neye inandığını bilen bir halk var.
Ve bil ki,
Bizi öldürmeye gelenler,
Bizde dirilecek.

Gürkan Aykut

Koca Bir Dağ

Umut ederek yaşıyor, hayal ederek,
Kalkmayı istiyor yerinden,
Kalkamıyor, yeniden yeniden deneyerek,
Ağlayamıyor, sevinemiyor, yaşıyor sevmeden.

Yüreği taş olan birisi için,
Koskoca ağaçları kucaklıyor sinesinde,
Şimdi sen mi sevgilisin?
Yoksa ben mi saklıyım ufukta.

Kime haykıracak ki koca bir bedenle,
Ya da kuru dallardan başka kim kucaklayacak onu taştan bir yürekle.
Eli bağlı mahkum bir durumda,
Nasıl çekip gitmek istesin ki uzaklara.

Arkada hep koca bir dağ kalıyor,
Gözleri arkasından ufakta takılı kalıyor,
Koşmak istiyor, eli mahkum,
Koşamıyor, gözleri ufakta taş gibi kalmış öylece bakıyor.

Gülemiyor onunla, o akıp gidiyor,
Sinesini okşaya okşaya,
Hangi birini tutmaya çalışsa,
Parmaklarının arasından tane tane damlıyor.

Koca bir taş yığınıyım ben,
Parmaklarımin arasından ılık damlayan,
Çağlayan ise sensin.
Her uzandığımda, koca gök yüzü sisler beni,
Süzüldüğünü göremem,
Bilirsin ben ağlayamam ama,
Kum olur dökülürüm sana.

Gürkan Aykut

Koş Gel

Yel eser kapımda,
Sel götürür gider ne var ne yoksa evimin önünde
Sensizlik taramur etti beni
Şu ben hangi afete denk geldi.

Koptu kıyamet,
Soldu dalında bir yaprak,
Çekip gitti bir balıkçı teknesinde merhamet,
Şu ben hangi ağa takıldım.

Saat yedi
Çalar alarm
Kalkar yol alırım
Dert deryasının kapısını aralarım
Şu ben hangi hayır duasında amin denir kalırım.

Gün döndü
Güneş el salları oldu
Hem o hem ben gidici
Vakit oldu ikindi
Şu ben hangi akşama battım.

Dilim büküldü
Ağzım kurudu
Konuşulacak laf tükendi
Şu ben hangi hecede tutsak kaldım.

Çalışmadı bugün havalandırma
Pencerelerde açılmıyor
Bir humma içinde terledim
Şu ben hangi alından sıyrıldım gittim.

Sensizliğin müdafasında
Ellerim titrek
Kapım kilitli
Gelsen diyorum
Kırsan zincirlerimi
Şu ben hangi zindanda eserim.

Koş gel
Çoş gel
Kocaman sarımalarda kocaman dalgalar
Sen bana vurul
Ben kıyıda savrulayım
Şu ben hangi çakıl taşına tutunayım.

Gürkan Aykut

Köklerimizde Asırlık Yurt

Bilinmez ne zamandır, yücedir dağlar,
Semamızda bir çağrı, mavi serinlik var.
Ata yurdunda yankı, destanlı bir iz,
Her taşında bir nefes, her toprakta biz.

Göğsümüzden doğdu o şanlı sancak,
Zafer dolu satırlarla çağları aşacak.
Kızıl al bayrağında hilalin şavkı,
Köklerimiz söyler bize bu yurdun hakkı.

Türk'ün atı dört nala bozkırda eser,
Her rüzgâr bir destanla yüreğe değer.
Yiğitlerin otağında menkıbe parlar,
Ecdadın ocağında vakur yüzlü yollar.

Tuna, Fırat, Aras unutmaz adları,
Çınarın gölgesinde yaşar hatıraları.
Öğuz Kağan'dan, Alparslan'a yürüyen iz,
Milletimin kudreti, tarihle bilinir biz.

Anadolu bir beşiktir, çağlara kök salmış,
Şehidin son soluğunda baharlar var olmuş.
Bağrında yatan her kahraman bir nişan,
Adımlarda hürriyet, kalpte daim vatan.

Yiğidim! Sert yellere esen Alpleri,
Vatan için dökülen kan, duaların eri.
Kınalı eller göklere yakarış uzatır,
Bu bayrak, bu toprak ebediyen yaşatır.

Güneşin altında parlar o nazlı hilal,
Kışlar bile bahardır, Türk'e olur helal.
Başımız dik yürürüz vakur ve bir bütün,
Türk milleti var oldukça zafer olur düğün!

Gürkan Aykut

Köşe Bucak Alın Terim Benim

Doğduğum toprak Bucak, yârım bana
Toros gölgesinde büyür masalım
Kekiğin nefesi doldurur sabah
Her çiğ tanesinde başka bir dua

Melli Suyu'nda da köpürür sevdâm
Çam kokar havamız, dağlar sarmalar
Bürünür ahenge her taş, her binâ
Sılda hasreti dokur çadırlar

Çocukluk günlerim mahalle yolu
Gülen her yüzünde sıcacık sofram
Cömert yüreklerde filizlenir aşk
Bir nefes Türkü'dür çınlayan odam

Kara taş duvarlar, naftalinli çağ
Kök salar içimde, tutunur ömrüm
Bu toprak nabzımda atar durmadan
Yâr diye sardım, dönse dünyâ dâhî

Gurbetin yolları hüzünle bakar
Gel diyor içimde yeşeren rüzgâr
Döneceğim sana, bastığım izde
Yâr ocağım sensin köşe bucakta

Köşe bucak alın terimdir benim
Ömrümün harcıdır Bucak sevgisi
Bir adımda çağlar, tarihçe dolu
Ak yürekler ile bekler yarını.

Gürkan Aykut

Köşe Bucaktayım

Toprak aramaya gerek yok,
Ekilip, biçiliyorum gözlerinde.
Sulamak diyarları, ay teninde kıvrım kıvrım nehirler,
Gözyaşına tutanabilmek, bereket olabilmek sana.

Ben devran olunan günlerde,
Develer ve cüceler seyran ederken denizin dalgasında,
Hele ki o dalgalar,
Evinin önünü yıkarlar senin,
Temizlik tutar deniz meltemi yollarında.

İstanbul Ta ötede bir yerde,
Bir Ta ıraktayım,
İssızlığımla başbaşa, Kendimi yanınana kaçırmaktayım,
Köşe Bucaktayım.

Gürkan Aykut

Kulaklarım Seni Çınladı

Adımı andın bir daha herhalde,
Kulaklarım çınladı seni.
Ayaklarım geriye doğru yalpalar oldu,
Celladım sendin herhalde...

Beyaz bir kağıda işlenmişsin reng cümbüşleriyle,
Karman karışık, sanattan anlayan beğenir haliyle...
Güzele güzel demek anlamını yitiriveriyor,
Sevmeyince tertemiz yürekle...

Denizler yutarcasına içine çağırıyor beni,
Kaçmak istercesine karalara tutunuyorum,
Bu sefer de toprak yutuyor beni...
Anlayacağın yüreğimde ki senle hiç bir yere sığamıyorum...

Yitiriyor anlamını zaman senin yanında,
Su gibi akıp gidiyor her şey...
Yüreğimi yırtarcasına,
Koparmak istiyor seni benden bir şey.

Duygular kavga içinde, kimisini zamanla kaybediyor insan,
Kimisini yeniden canlandırıyor zaman...
İple çektığımız koskoca yaşam,
Yine aynı akşamları yaşıyor...

Gürkan Aykut

Memleketim Benim

Memleketim benim, sevdası yüreğimde,
Ekmeği elinde, cefası kalbinde
Memleketim benim.
Köşe Bucak alın terim benim.

Memleketim benim, derdime derdim benim, fikrim;
Analarımın ağzında Allah zikrim
Memleketim benim,
Köşe Bucak sözüm benim.

Memleketim benim, Toprağı kahverengim,
Göz ağrım, Göz bebeğim,
Memleketim benim.
Köşe Bucak emeğim benim.

Gürkan Aykut

Memurun Yüğü

Bir dağ gibi çöker geçim,
Memurun omuzlarına,
Yüğü ağır, sessiz;
Ne Toros'un yeli,
Ne Çukurova'nın bereketi
Ulaşır bu yorgun ellerine.

Bir ömür var,
Fakat ne zamanla ne de parayla ölçülür.
Ay başında bir umut doğar,
Ama ay sonunda,
Yalnızca yıkık dökük bir hayal kalır geriye.

Ev... O eski ev,
Kerpiç duvarlarında kırık bir nefes,
Bir ışık sızır, ama o da solgun,
Bazen bir soba yanar,
Ama bu yangın,
Sadece hatırlanmış bir sıcaklık.

Çocuklar sorar,
"Baba, bu yaz denize girecek miyiz?"
Ve baba, gözlerinde donmuş bir şafak,
Yutkunur,
Bir söz düşer dudaklarından:
"Bir gün, belki..."
Ama o "belki" bir ömre bedeldir,
O "bir gün" yitik bir umut...

Pazar yerinde insanlar yürür,
Ama memurun adımları hep geride kalır,
Fiyatlar yükselir,
Gözleri ise sadece etiketlerde...
Bir patates, bir soğan,
Yavaşça kaybolan hayallerin izinde.

Gök... Toprak...
Rüzgârın türküsü...
Bir yağmur düşer,
Ama toprağı sulayan değil,
Gözlerinden süzülen yaş olur,
Ve memurun yüreğı,
Çatlamış toprağıın çaresizliğinde kaybolur.

Ona kimse sormaz;
Ey zaman, ey adalet,
Hangi yoldan geçer bu yaralı kalp?
Bir maaş, bir ay;
Bir çeyrek ekmek, bir nefes,
Oysa düşleri, yıkık dökük bir köprü gibi,
Kendine her gün yeniden "yeniden" diyerek yaşar.

Memurun hayatı,
Bir gecede geçer,
Sabırla, soğuk bir yalnızlıkla,
Yorgun ama umutsuz olmayan bir şekilde,
Çünkü her sabah,
Ona yeniden bir umut doğar;
Ve her sabah,
Ona yeniden düşer aynı yük...

Gürkan Aykut

Mi Der?

Gönül candan ister de can vermem mi der?
Yar yan der de beden kül olmam mı der?
Göz bak der de kalp görmem mi der?
Su, yol ol der de toprak olmam mı der?
Rab, kul ol der de zikir olmam mı der?

Gürkan Aykut

Mutlu Olacaksın Her An Her Zaman

Mutlu Olacaksın her an Her zaman
Kaybetmiyede Göze Alıcağın kazanmayıda
Ama Vazgeçmeyeceksin Herşeyin Senin Üstüne Geleceğini bile bile
Sınıfta Kalsanda, Sevgilinden, Dostundan Ayrılсан bile
Ama Tek Hedefin Olucak Ölümü Bile Bile Daha Çok Yaşamıyı Göze Alıcağın
Başkasının Elinde Gördüğünü Bir Çocuk gibi Ağlayıp Sızlayıp İstemeyeceksin
Elindekilerle Mutlu Olmayı Öğreneceksin
Mutlulukta Öyle bir Mertebeye Ulaşacaksın ki, Ağlayan bile susup Gülmeye başlayacak
Yıldızlar Kiskanacak Gülüşünü, Mutluluğunu, Bir bir Kaymaya başlayacak
Hani Öyle bir durum olur ki terket etmek istersin evini vatanını
Sakin Terketme, Suçu Kendide Arama Suçu Dağalara At taşlara at Yıldızlara at
Hani Hep Aynı Olma Gülüşüne Gülüş Neşene Neşe Kat
Yeri geldiğinde Mutluluğunu Arkadaşlarınla, dostlarınla Paylaş
Hüzünlendiğinde Ağlama, Sürekli Gülmene bak
Hayatında Görevini Yap Sonra Kahkaha Atmana bak
Mutluluk Hep Peşinden gelir, Hüzün ise Geride Kalır

Mutluluğu Güle Eğlene Yaşacaksın Hem Bugün Ölücekmiş gibi
Hemde Sonzuza Kadar Yaşayacakmış gibi
Sevgiyide Bileceksin, Aldatılmayıda...

Gürkan Aykut

Ne Acıdır Sevmek

Ne acıdır sevmek, bir yandan yüreğini, bir yandan bedenini yakar,
Çok güzeldir güzeli sevmek, istesede istemesede bu gönül sadece sadece sana bakar.
Tuttuğumda Ellerini buzdan daha soğuk hisseddim,
Tenin mi soğukta bana sevgin mi,
Bakışların kalbimi en derinden ekliyen unsurdu,
Belki seni sen için sevmem kusurdu? '
Acıyı koyacaksın bir sala salacaksın okyanuslara,
Yine döner gelir sana.
Eğer aşırıysan acı sana ağır gelir,
Eğer sevdalıysan bu acı sana tat verir.

Gürkan Aykut

Ne Güvercin Başı Kaldı Ne Telli Turna

Aşkta sefa görmedim,
Ne gördümse cefa sabır eyledim,
Tohum gibi cansızken,
Yemyeşil filizleniverdim.

Hancıdan bir bardak mey istedim,
Gelmedi,dünyada hiç ayık gezmedim,
Kalbimde bir fiçı var,
Akar durur, kendime gelemedim.

Yardan el istemedim,
Çehresinden aman diledim,
Gülü verse dikendim,
Gonca olmadan soluverdim.

Şu dağın eteklerine bakıverdim,
Toprak ayaklarına yapışmış, mavi gök saçını okşuyor,
Kızdım bir hışımla kallkıverdim,
Çam kokusuna yoldaş rüzgarla yetindim.

Şu gidende kalmadı tren bilirim,
Karası kaldı, bir bez bir kova getirip silerim,
Gelmesin artık kötü haber,
Ne güvercin başı kaldı, Ne telli turna,
Ne telgraf teli.

Gürkan Aykut

Nedir Bu Sevda

Nefes alınıyor göz kırpışında,
Heves, demir atmış sen denizinin en dibine.
Dalga dövüp geçiyor, rüzgâr kanatıyor, gün saydırıyor;
Nedir bu batış, nedir bu meçhulden kaçış?

Şoytarıca soyunup girdim sahneye,
Üstüne üstlük bir de küfür ettim öfkeyle.
Ellerim alabildiğine şiş, gözlerim yangın yeri;
Nedir bu yaşarken gördüklerim, nedir bu acının sebebi?

Velhasıl edildi cümleler,
Ama'lı cümlelerinde başına silah dayanmış.
Sonunda ayaklarım tahta sehpadan sallanmış;
Nedir bu boynumdaki halka, nedir bu çırpınış?

Gözlerinde gezinmekten ayaklarıma kara sular indi,
Gömülmek istiyorum o kıtaya şimdi.
Üzerime hisarlar dikilsin, dualar edilsin nabzında;
Nedir bu içimdeki coşku, nedir bu sevda?

Gürkan Aykut

Nedir Bu?

Nefes alınıyor göz kırpışında,
Heves demir atmış sen denizinin en dibine,
Dalga; dövüp de geçiyor, rüzgar kanatıyor ve gün saydırıyor,
Nedir bu batış, nedir bu meçhulden kaçış?

Şoytarıca soyunup girdim,
Üstüne üstlük bir de küfür ettim,
Ellerim alabildiğine şiş ve gözlerim bir o kadar yangın yeri,
Nedir bu yaşarken gördüklerim, nedir bu acının sebebi?

Velhasıl edildi cümleler,
Ama'lı cümlelerinde başına silah dayanmış,
Sonunda ayaklarım tahta sehpadan sallanmış,
Nedir bu boynumda ki halka, nedir bu çırpınış.

Gözlerinde gezinmekten ayaklarıma kara sular indi,
Gömülmek istiyorum o kıtaya şimdi,
Üzerime hisarlar dikilsin ve dualar edilsin nabzında,
Nedir bu içimdeki çöşku, nedir bu sevda?

Gürkan Aykut

Nefesin Nefesime

Yağarken Üstüme Yağmur Damlaları
Aşkı Aşkı Arıyorum Gözlerinde
Yanarken Kalbimin Çıraları
Sen varsın düşlerimde

Kalem Tutarken Ellerim Sana bir şeyler Yazmak
Ve tutarken Ellerim Elini Tutmak
Görürken Gözlerim , Gözlerine Bakmak
Ve yaşarken , Senle Bir Ömür yaşamak.

Her Kafamı Yastığa Koyduğumda
Duruyor Bir Güzel ? Sen Varsın Karşımda
Yaşamın Sonunda Ölüm varcasına
Seviyorum Seni !.

Gözü Yaşlı , Annesinden oyuncak İsteyen Çocuk gibi
Çölde Susuzluktan Ölürcesine
Ölüme Kahkaha Atıp Seni Severcesine
Nefesin Nefesime , Nefesim Nefesine

Gürkan Aykut

Nefesin Nefesime Nefesim Nefesine

Kalem Tutarken Ellerim Sana bir şeyler Yazmak
Ve tutarken Ellerim Elini Tutmak
Görürken Gözlerim, Gözlerine Bakmak
Ve yaşarken, Senle Bir Ömür yaşamak.

Her Kafamı Yastığa Koyduğumda
Duruyor Bir Güzel ` Sen Varsın Karşımda
Yaşamın Sonunda Ölüm varcasına
Seviyorum Seni! .

Gözü Yaşlı, Annesinden oyuncak İsteyen Çocuk gibi
Çölde Susuzluktan Ölürcesine
Ölüme Kahkaha Atıp Seni Severcesine
Nefesin Nefesime, Nefesim Nefesine

Gürkan Aykut

O Günün Őiri

ker üzerime yaslı bir gün,
Yalnızlığın pençesi
Dalgalı seyir penceresinde,
lml koltuk mavi...

Kilometrelerce seyir,
Dakikalar saatler,
Geldi geçti,
Hiç acımadan; ömür dediler.

Çoğu gitti azı kaldı,
Őeni aza sığdırıyorum,
Alelacele kokunu,
Burnuma tikiŐtirim.

Dile gelmiyor söylemek,
Utangaç benliğimle
Biraz sevap biraz günah ve çokça sen sevgilim,
Gidecek olmak, varacak olmak Arşa.

Kalası varda insanın, gitmeyi görev saymıŐlar,
Aza kanaat ediŐim,
Őanma gelip geiciyim,
Ömür o dedikleri.

Yirmi beŐimde Őakalarımnda kurŐundan kalem,
Yel eser baŐımnda, titrek ellerim,
BaŐıŐlarımnda sen, sızıŐım omuzlarında
Sıkıca sar, ayrılma yanıbaŐımdan, kokarım ben o sırada.

Bilirim gitmezsin,
Ben gitmezdim çünkü, kanardı içim,
Gözlerime batardı acı,
Nasırlar keserdi ayaklarımı.

Bekliyorum, o ufka baktığın tanda,
Beni tanıdığın yaŐlarda,
Ve saçlarım var iken, beyazlaŐmamıŐ sakallarım,
Değdiyi yere baŐıŐlarının,ben el sallarım.

Arda kalan,
Kalan arda,
Yazdan kiŐa, kiŐtan yaza,
Eksik olmasın, sıcak bir el,
Nemli gözler, ve tenin,
Soğuk mezar taşında...

Gürkan Aykut

Oluşum

Yağmur yağdı da toprağa kavuştu,
Sende benim sel oluşum.
Güneş doğdu da insan güne kavuştu,
Sende benim bugün oluşum.

Dağlar büklüm büklüm kıvrıldı,
Sende benim kollarına tutunuşum.
Deniz köpürdü, dalgalandı,
Sende benim gözlerine batışım.

Dal, boy attı, sarmaşıklar sallandı,
Sende benim yol oluşum.
Toprağın altına da kök salındı,
Sende benim can oluşum.

Gül gonca verdi, renge kavuştu,
Sende bülbül oluşum.
Kıyamet koptu, kul hakka kavuştu,
Sende benim lal oluşum.

Kalbim çamurdan tene kavuştu,
Sende benim şah oluşum.
El benden tene kavuştu,
Sen benim nar oluşum.

Masallar diyarında bir kahraman mutlu sona kavuştu,
Sende benim bir var bir yok oluşum.
Şair şiirlerine, kitaplar sahiplerine kavuştu,
Sende benim yazı oluşum.

Gürkan Aykut

Oluşum Sana

Rüzgarda savruldu ormanda sarı yapraklar,
Gönül kapına sürgün edildi,
Yaşananlar, yaşanacaklar ve ben dimdik karşıda,
Gözlerinin nezaratinden aralandım,
Sarhoşluğumla naralar attım.

Ay, yıldızları kovalarcaşına soluk soluğa,
Tokat yemiş gün kızılığında,
Sevişliğim, sevilecek zamanlar ve ben yaşlanıyorum karşıda,
Gençliğimle varışım sana.

Oyuldu tahta, biçim verildi bir odun parçasına,
Takılmış gönlünün surlarına,
Uzunca bir mücadele verdim,
Gönül çalma peşinde,
Dilce geliştirdim,
Tutunuşum, tutunacak oluşum ve ben gıcırdayorum yanı başında,
Menteşe oluşum sana.

Çocuksu meraklar, evren peşinde macera arama,
Sonsuzluğu kurcalamak bir yerde,
Yokluk, var olanlar ve ben hiç karşıda,
Bitip gidişim sana.

Sarıldım beyaz bir tütün kağıdına,
Tabutumdan çıktı ilk kıvılcım,
Hayat denilen faşenin ellerinde kaldı saçlarım,
Yanmışlığım, yanacak oluşum ve ben kül oluyorum karşıda,
Sahra oluşum sana.

Yollarda eskidi, icat edilmedi henüz tekeri olmayan bir araç,
Ayak bağlarımın çözülüşü Havva'dan bu yana,
Bulamayışım, bulamayacak olduklarım ve ben çırılçıplak karşıda,
Mariana da bir köşe oluşum sana.

Gürkan Aykut

Omuzdan Düşmez Hiç Yükler

İnsanın omuzlarından hiç düşmez yükler
Okul zamanı geldiğin de önce çantasını alır omuzlarına,
Daha sonra ağırlaşmaya başlar omuzdaki yükler,
Yalın ayak yürümesini öğrenir insan 8-9 yaşlarında.

Zaman geçtikçe sınav yükü biner omuzlarına,
Ellerinde kalın kalın kitaplar...
Aklında bin çeşit soru yığınlarıyla,
Kat ve kat yük biner omuzlarına...

Zaman geçer büyürsün, iyi bir vatandaş iyi bir eş olursun,
Eşinin sevgisi yük olur kalbine, daha sonra masrafları omuzlarına.
Kahır buğuz olmadan yaşarsın onunla...
Sağlıkta hastalıkta...

Birde evladın olur o sıra;
Yüreğinde ki yük bir iken iki olur bir anda,
Omuzlarında ki yük çökertmeye başlar sen zamanla,
Okuluydu, defteriydi, kitabıydı derken...

Zaman akıp geçer, Saçlarına aklar düşmeye başlar,
Çocuktuk derken, torun tutuverir ellerinden,
Omuzlarına onlar biniverir, Dedem diye sarılırken,
Zaman göz kapaklarına oturmuş, sevdiklerini bir bir kaybederken.

Yüreğinde onca sevgiden biri eksiliverir,
Bunca zaman yüreğinde omzunda taşıdığın eşini,
Bir kez daha taşımakla amansız bir imtihan verilir.
Omuzlarında, yüreğinde taşımamışları için eşini...

Daha sonra zaman sana diz çöktürür,
Uzaktan gel diyen onca yakının görünür,
Senin yerini alan çocukların,
Seni son bir kez omuzlarında taşır götürür...

Gürkan Aykut

Omuzdan Hiç Düşmez Yükler

İnsanın omuzlarından hiç düşmez yükler
Okul zamanı geldiğin de önce çantasını alır omuzlarına,
Daha sonra ağırlaşmaya başlar omuzdaki yükler,
Yalın ayak yürümesini öğrenir insan 8-9 yaşlarında.

Zaman geçtikçe sınav yükü biner omuzlarına,
Ellerinde kalın kalın kitaplar...
Aklında bin çeşit soru yığınlarıyla,
Kat ve kat yük biner omuzlarına...

Zaman geçer büyürsün, iyi bir vatandaş iyi bir eş olursun,
Eşinin sevgisi yük olur kalbine, daha sonra masrafları omuzlarına.
Kahır buğuz olmadan yaşarsın onunla...
Sağlıkta hastalıkta...

Birde evladın olur o sıra;
Yüreğinde ki yük bir iken iki olur bir anda,
Omuzlarında ki yük çökertmeye başlar sen zamanla,
Okuluydu, defteriydi, kitabıydı derken...

Zaman akıp geçer, Saçlarına aklar düşmeye başlar,
Çocuktan derken, torun tutuverir ellerinden,
Omuzlarına onlar binerir, Dedem diye sarılırken,
Zaman göz kapaklarına oturmuş, sevdiklerini bir bir kaybederken.

Yüreğinde onca sevgiden biri eksiliverir,
Bunca zaman yüreğinde omzunda taşıdığın eşini,
Bir kez daha taşımakla amansız bir imtihan verilir.
Omuzlarında, yüreğinde taşımamışları için eşini...

Daha sonra zaman sana diz çöktürür,
Uzaktan gel diyen onca yakınının görünür,
Senin yerini alan çocukların,
Seni son bir kez omuzlarında taşır götürür...

Gürkan Aykut

Omuzlarımda Dünya

Omuzlarımda dünya, eğilir sessiz,
Her sabah aynı yük, aynı kahır,
Cebimde ay sonu, kırık bir mendil,
Kâğıda hesaplar dökülür, ahır.

Gözlerim uzaklara kilitli kalmış,
Bir çocuk güler mi? Aç mı? Bilinmez,
Hangi güneş doğar bu karanlıktan,
Hangi dua göklerde seslenmez?

Pazarda kırık dökük bir bakış olur,
Tartıya düşer düşler, eksik, yarım,
Sana ulaşmak için ey mutluluk,
Yolları yitirdim, kayboldu adım.

Bilir misin? Ellerim nasır değil,
Ama yüreğim nasır tutmuş gibi,
Bir harf, bir rakam, bin çile taşıyım,
Gömleğim yırtılır, yamanmaz dikişi.

Evimde bir lamba, cılız mı cılız,
Sıcak bir çorbayla yeşerir umut,
Çocuklar uyurken masum bir huzur,
Kırlar geceyi, sessiz, unutulmuş.

Ey rızık, ey hak, ey zaman, ey Allah'ım,
Bir kalem, bir defter, bir ömür verdim,
Yine de yüzümde eksik bir tebessüm,
Bir avuç duam vardı, onu da huzuruna serdim.

Gürkan Aykut

On Altının Türküsü

Büyük Hun'da Mete Han, at koşturdu Asya'da,
Batı Hun'da Balamir, ufku fethetti hürriyette,
Avrupa Hun'da Attila, cihana cesaret öğretti,
Ak Hun'da (Eftalit) gücün sesi, Oğuz ruhu kalbe değdi.

Göktürk'te Bumin Kağan, Bilge'nin sözünde bilgelik,
Avar'da Bayan Kağan, atlı ordulara dirilik,
Hazar'da adalet hükmü, ticaret yoluna güven,
Uygur'da sanat, ilim ve inanç, gönüllere rehber eden.

Karahanlı'da ilim doldu, Yusuf Has Hacib'le erdem,
Gazneli Mahmut'ta İslam'ın şanı yayılır her dem,
Büyük Selçuk'ta Alp Arslan, zaferlerle doldu şeref,
Harzemşah'ta direniş gücü, hürriyet yolunda hedef.

Altın Orda'da Batu Han, göklere ses verdi yine,
Timur'da fetihler çalkandı, dünyaya damga vurdu sine,
Babür'le Hind diyarında, Türk'ün izi hiç silinmez,
Osmanlı'da Osman Gazi'den Fatih'e, adalet eksik olmaz.

Bu on altı devlet, tek yürek,
Bir bayraktır dalgalanan göklerde,
Kökleri Oğuz'dan yeşeren birlik,
Tarihe sığmaz, gönüllere sığar Türk milleti.

Gürkan Aykut

Öpebilsem Seni

DÜŞÜNCE ZİHNİMDE KURDEŞEN,
ZİNCİRLERE VURULMUŞ,
UTANGAÇ, YÜZÜ KIZARIK,
KIRILSAM DAL OLUP,
ŞOLSAM YAPRAK MİSALİ
ÖPEBİLSEM SENİ.

AZAP BEKLER YERİN ALTINDA,
BEDEN ÜSTÜNE TOPRAK ATILMIŞ,
BİR KARARIP, BİR SARARIP
ÇOKSEM GECE OLUP,
ĞONÇALAR VERSEM GÜL MİSALİ,
ÖPEBİLSEM SENİ

YAY GERİLMİŞ, OK BEKLER,
HEDEFE VARILMIŞ,
GÜLÜŞE GÜLÜŞE, TEBBÜSSÜMLER
YANAGINDA GÂMZE OLUP,
YOLUNSAM PAPATYA MİSALİ,
ÖPEBİLSEM SENİ.

GEÇER KIVRIMLI BİR YOL DAĞLARIN ARASINDA,
GÖZ ÖNÜNE MANZARALAR SIRALANMIŞ,
BİR DÖNÜŞ, BİR BAKIŞ,
DEĞDİĞİN YERDE MANZARA OLUP,
ÇİZİLSEM GÖNLÜNE KARTPOSTAL MİSALİ,
ÖPEBİLSEM SENİ.

Gürkan Aykut

Özlem

Bugün Yine Sensizim
O Gülüşünü Bakışını Özlemişim
Gözlerim Yaşlı Çünkü Çünkü Seni Görememişim
Seni Çok Özlemişim ...

Yavrusunu Kaybetmiş Ana Gibi Ağladım
Sana Çok Aşığım
Sen ki Karanlık Odalarımda Işığım
Gölgelerimin Aydınlığı ...

Özledim Seni İnci Tanem
Sensiz bu Hayatı Neyleyem
Bu Hayatı Sensiz Sevemem
Sensiz Acaba Yaşayabilirmiyim Bilemem

Gürkan Aykut

Pişmanım Artık Pişman

Dönüşü Olmayan Bir yoldur Pişmanlık
Girince Çıkamassın o Yol Karanlık
Bir anlık Öfkeyle Kalktık
Keşkelerin Ardına Saklandık

Yutulan Lokma Gibidir Pişmanlık
Ağzını Açtır, Ekştir Öyle Çıkar Yediklerimiz
Benim Sevgim Acabasızdı ne oldu şimdi Sevgimiz
Sevgimi Bir Çocuk Gibi Eline şeker verip Susturduk

şimdi Ne kadarda yalvarsan Gitti Artık
Yine Bir Nefes Kadar Yakın Yanlılık
Girdiğim Aydınlik Yollar Sokaklar Karanlık
Pişmanım Artık Pişmanım

Gürkan Aykut

Sana

Toprak aramaya gerek yok,
Ekilip, biçiliyorum gözlerinde.
Sulamak diyarları, ay teninde kıvrım kıvrım nehirler,
Gözyaşına tutanabilmek, bereket olabilmek sana.

Ben devran olunan günlerde,
Develer ve cüceler seyran ederken denizin dalgasında,
Hele ki o dalgalar,
Evinin önünü yıkarlar senin,
Temizlik tutar deniz meltemi yollarında.

İstanbul Ta ötede bir yerde,
Bir Ta ıraktayım,
İssızlığım la başbaşa, Kendimi yanınana kaçırmaktayım,
Köşe Bucaktayım.

Gürkan Aykut

Sarı Hüzün

Dallardan dökülen sarı anılar
Bir bir ayaklarımın altına seriliyor,
Her adımda bir sonbahar sesi.
Rüzgârın hırıltısında duyuyorum,
Eski bir hatıranın ince sızısını.
Güneş, yorgun bakışlarıyla çekilirken ufuktan,
Yüzüme degen son ışığıyla
Bir vedanın hüznünü bırakıyor geriye.

Gürkan Aykut

Seda

Bir Seda ki içimde,
1883'ten bu yana ne duyuldu,
Ne de bir tanık olan oldu,
Bendim duyarak yaşayan,
İkimizin desibelinde...

Herkesin dönüp bir kez daha baktığı,
Doğal güzellikleri barındıran,
Kıvrım kıvrım Ege'nin kıyıları,
Ne güzel döküldüm eteklerine dağlardan,
Bendim o çakıltaşı ayaklarına vuran,
Tutunmaya çalışan tenine bir yağmur damlası.

Ben bulmaca çözemem hiç,
Kelime oyunun da bilebildiğim tek dört harf sendin.

Karma nedir nereden gelir bir inanç sistemi midir?
Bilmem ama şıksın,
Sabah gözlerimden çağlayan bir akarsu gibi
Günüme dolan ışıksın.

Ah şu benim güneydoğu yönüm,
Ekilip biçilesi huylarım,
Dökülüp kalasınca hasat edilişim,
Kara bağrında düşüncesizliğin,
Nerde kıvrım kıvrım ırmakların,
Akarsuların,
Hiç mi akmadı üzerinde nehirler,
Denizler de mi geçmedi yaratılıştan bu yana,
Dibinde kahraman dağlar Doğu Anadolunun,
Öbür yanında Akdeniz Toros büklümü,
Ah şu senin düzlüğün
Kadife topraklarda ezilişin,
İnceliğinle ayaklara sarılışın...
Ekmek oluşun, emek oluşun, aş oluşun,
Aşk olamayışın.

Gecenin bir vakti umutlar bir ay parçası
Manzaram dikdörtgen bir pencerenin ardı sırası,
Yerimizi hazır etmeye çalışıyorum cennetten bir köşede,
Güzel baktım, Güzel de zaten,
Neyse O,
Her şey O...

Bakışlarında vurgun,
Hasretliğinde yılgın,
Tarumarım ben.

Gürkan Aykut

Sen Benden Gittin Gideli

Kaybettim yaşarken seni,
Karalık dünyalarda bir kiprit ateşine özlem duyarak.
Bir harabede taşım sanki,
Sen benden gittin gideli.

Çıkılmaz sokaklar, dönülmez kavşaklarda,
Geceleri rüyamda gündüzleri seraplarda
Görmekten başka yapacak birşeyim yoktu.
Sen gittin gideli benden uzaklara.

Gürkan Aykut

Sen Olmadan

Anlamı yok hiç bir şeyin sen olmadan,
Aşk yokuşunda susamak geliyor daha yokuşu çıkmadan,
Geri dönsem bir avuç su yok,
Sen olmadan...

Aydınlığı yok gündüzlerin sen olmadan,
Yürümek üşendiriyor her daim yalnızlıktan.
Üstüme kanat germiş bir kartal misali, gölgesindeyim yalnızlığın,
Sen Olmadan...

İlk bahar günü çiçeklerin rengi yok sanki sen olmadan,
Her yaprak sararmış, her rüzgar sonbahardan.
Güller açmaz, ağaçlar çiçek vermez olmuş,
Sen Olmadan...

Gürkan Aykut

Sen Varken

Sen varken,
Susar şehir.
Saatler, yollar, nehirler
Hepsi bir tek an'a düşer.
Yaralı bir kalbin sınırında
Durup bakarım gözlerine.

Bir rüzgâr eser teninden,
Adını bilmediğim bir dağdan kopmuş,
Adını söyleyemediğim bir hüznle.
Ve o an anlarım,
Sevda dediğin,
Bir yangını içinde taşımaktır.

Ellerin...
Bir sırrı saklar gibi titrer ellerin.
Kim bilir kaç geceyi,
Kaç yarım düşü,
Kaç suskun vedayı
Kapatmıştır avuçlarında?

Ama sen varken,
Ne yarım kalır gece,
Ne eksik bir cümle.
Bir yangın başlar usulca içimde,
Ateşi sana benzeyen.

Sen varken,
Her şey susar.
Ve ben,
Bin kere daha doğarım o sessizlikte.

Gürkan Aykut

Sen Yoksun Diye

Fotoğraf önümde cansız bir sükut,
Ya ardındakiler,
Güzel olan sığar mı bir kareye,
Güzel olan andı, yağın kar,
Dökülen yağmur, ıslanan yuvası gözlerin
Ne varsa ne yok bir bakışa,
Bir gülüşe...

Bunalım,
Kaçınıcı sancım bu benim,
Hangi geceden kalma bir nefret,
Bir kısaç bedenim,
Kahrengi yük tenim,
Ait olduğu yere gidesim gelir de,
Gitmekte zor.

İnsanlık yaşasaydı keşke,
Ölseydi insan.
Cana kıydılar durmadan,
Habil'i Kabil'i yoldaş saydılar,
Kardeşti sokak ortasına düşen baş,
Bacıydı dünya azabında kaynayan gülüşler.

Ben bitik,
Yitik...
Bulmak istediğim de kendimi,
Yokum,
Sevgi sahte,
Samimiyet mecburiyetten karşımda sanki,
Bir inansam kendime,
İnsan olsam,
Sarılıp koşsam bir kediye köpeğe,
İssız köşemde,
Denizi seyredalsam,
Ölürken de öldüğüm gibi,
Tek kalsam...

Sevilsen ya kendim gibi.
Bilmem nasıldır?
Saçlarım seyrek mi görünür hala,
Göbeğim tulumba?
Hayallere sığar mıyım?
Süsler miyim sabah yakın rüyaları?

Zordur vesselam sualler,
Bilmekte mümkün değil,
Yaşamadan bilmez can,
Yaşatmadan da can çıkar.

Günlerden senli bir gün,
Gök mavi karşında deniz diz çökmüş,

Ben satır aralarında sarhoş, senliğe üzgün,
Öyle bir andı arkamda kalışın,
Yay ve oktu gözün kaşın.
Vuruldu, iç çekmelerim ondandı,
Sükuttu herkes,
Dilsiz, sağır.

Bir o kadar derin sessizlik,
Bir o kadar kimsezdin,
Ağırdı.
İliklerimde kaç hücre sarıp sarmaladı kim bilir?
Kaç gün kısalttım ömürden?
Zor olan, sensizlik...

Çıplak kalmak değil bu bir ayazı karşına aldığın,
Derinin soyulması,
Yanıyor olmak acıdan, kavrulmak,
İyi olan günlerin hatrını koklamak,
Sen yoksun diye yıldızları saydığımız geceleri kırgın olmak.

Gürkan Aykut

Sen Yoluna Ben Yoluma

Sokaklarda delicesine koşturmak,
Adını her adımda bir kez daha haykırmak,
Bir sinema solanında omzuna kafamı koyup hayallerine dalmak,
Hep gerçeğimin en üst seviyesindeydi.

Seni seviyorum demek için,
Var mıdır diğer sözlerin değeri,
Senin için ölüşüm demek için,
Yeter mi başka söz söylemeye gönlü sevenin.

kor olup düşeydin keşke,
Kalbime değilde elime,
Bakmasaydı gözlerimiz gözlerimize,
Sen yoluna ben yoluma.

Gürkan Aykut

Sende ki Beni Bende ki Seni Öğrendim

Dökülse ağızımdan kelimeler
Gönlümden Şiirler.
Senin için yazdığım şu sözler
Senin bana döneceğini Dört gözle beklerler.

Aşkından yemeden içmeden kesildim
Sana bağlanıp yüreğimin kalbimin sesini dinledim
Ve bu sebebdendir ki aşka sabır, yalnızlıktaki keremi öğrendim
Ve sendeki beni bende ki seni Öğrendim.

Gürkan Aykut

Seni Sevmek

Sevmek...Seninle başlamak yeni doğan her güne.
Beraber dinlemek birbirine kavuşan iki küp şekerin düğün havasını...Ve bir yudum almak sevgi deminden, buharından gözlük camına uçan su baloncuklarını izlemek senin bakışlarından... Seni sevmek... Bir dize, iki satır, milyonlarca kelimeye sığmayacak bir şey iken; tıklım tıklım doluverdin kalbime. O sebeptendir kalp tutulması yaşarım her bakışında. Seni sevmek... Yurdu sevmek, vatan sevmek, keskin bakışlarında Ana olmak... Gülüşünde Ege,Bakışında Karadeniz, kızgın çehrende Akdenizsin. Yürek harbinde kurşuna ilk siper Güney Doğusun. Seni Sevmek...

Gürkan Aykut

Seni Tanıdığım Gün Sevgilim

O gün sevgilim, seni tanıdığım gün...
Mevsim sonbahar, aylardan Eylül
Yaz sıcağını çekmemişken henüz,
Ve ben yabancı bir memlekette sevgilim,
Kimsesizim.

O gün, seni tanıdığım gün sevgilim,
Sabahın erken saatleri, üstümde yazdan kalma spor kıyafetlerim,
Hayatın bizim karşımıza çıkaracağı zorlukların habercisi miydi bilmem,
Dik bir yokuşun ucunda seni beklemeydim.

Hava, o gün sevgilim,
Kayısı turuncusu bir güneş gökte parlamaktaydı ve benim bedenimi saran ateş güneşi
ala boyamaktaydı.
İri iri kahverengi gözlerle bakarak bana doğru gelirken
Esmer tenli ben, gözlerine gölge düşürmektaydım.

O gün sevgilim,
Üzerinde pembe bir kıyafet, çıkıp gelmiştin.
Solup gitmekte olan her çeşit gülün canlı kalmasına sebeptin
Ve ben kalbimin hop uçup hop konmasıyla mücadele içinde,
Yüreğimin başı kopmuş tavuk gibi, en sonunda mecalinin kalmayıp düşmesini
beklemekteyim.

Seni tanıdığım gün sevgilim,
Damarlarımı aşındıran kanın şiddetini dizginlemeye çalışırken beynime giden damarlara
set set barajlar kurdum,
Başımın hoş dönmesi ondandı.
Ve ben sevgilim, o barajlara senin adını koymaktan hiç çekinmedim.

O gün sevgilim,
Üniversitenin ilk günüydü,
Millet öğrenmeye çalışırken fakültelerinin yerlerini,
Ben senli haritalar çizmek için,
Sen denizinde keşifteydim.

O gün sevgilim, yan yana geldiğimiz ilk anın karesini,
Bilmem kaç milyon piksel gözlerimle çektim,
Ve sen bundan habersiz,
Bunu sadece bir göz kırpış zannetmiştin.

O gün, seni tanıdığım gün sevgilim,
Sen, nefes nefese bana doğru gelmekteydin,
Ben o an eksik nefes almıştım
Ve sen beni sadece yutkunmuş sanmıştın.

Senden ayrı kalınca sevgilim,
Hep o günü hatırlar derin bir nefes çekerim
Ve sevgilim, senin hasretin deniz çapası gibi yüreğime takılmışken,
O gün seni tanıdığım ilk günden bana kalan sevgilim,
Bana gelirken verdiğin her nefeste
Şimdi ben can bulmaktayım

Şimdi ben yaşamaktayım,
Şimdi ben nefes almaktayım.

Gürkan Aykut

Seninle Geldi

BAYRAM GELDİ SENLE BİRLİKTE,
YEDİĞİM EN GÜZEL ŞEKER,
HANİ O NERDE ESKİ BAYRAMLAR DENİLEN GÜNLER
SENİNLE GELDİ, SENİNLE GEÇTİ SAATLER.

EZİLE EZİLE BİR HAL OLDUM
HASRET DENİLEN GURBETTE,
GURBETÇİ OLDUM,
SENİNLE GELDİ, SENİNLE BİTTİ SAATLER.

DAĞALANDIM KIYINDA VURULDUM
GÖNLÜNE TAHT KURAN,
BİR TAŞ OLDUM,
SENİNLE GELDİ, SENİNLE EV SAATLER.

GÖK MAVİ, KIŞKANÇ KOLTUK MAVİ,
KARA TOPRAĞIN BAĞRINDA,
BİR MAVİ OLDUM,
SENİNLE GELDİ, SENİNLE AÇIK SAATLER.

YANDIM İÇİMDEN, ÇEKİLDİ KAN BEDENİMDEN,
BİR GÜZELİN YANINDA
KARA KÜL OLDUM
SENİNLE GELDİ, SENİNLE AŞK SAATLER.

DUDAKLARIMDA KOR, BAL SÜRÜLMÜŞ LEZZET,
BİR BUSENİN ISLAKLIĞINDA
YAĞMUR OLDUM
SENİNLE GELDİ, SENİNLE MEŞK SAATLER.

YİNE AKŞAM, ÇALAR DURUR TELEFON
GECENİN KARANLIGINDA,
AYDINLIK OLDUM,
SENİN GELDİ, SENİNLE HOŞÇAKAL SAATLER.

Gürkan Aykut

Sensizliğin Adına

GECELER DEVRİLİP DURURKEN BİR AYDINLIĞA BİR SANA,
KÖŞE BAŞINDA ELİMDE SENDEN GÜL,
YEŞİL DALI ELLERİMDE,
DİKENLERİ GIDIKLAR ELLERİMİ,
YIGINLARINI SERSEM YOLLARINA,
SERSERİ YALNIZLIK DİYORLAR,
SENSİZLİĞİN ADINA.

KANATLANIR GİDER KOCAMAN BİR KUŞ,
ARDINDA GÖZÜ YAŞLI BEN VE,
İNADINA DİKİNE GİDEN BİR HUŞ,
O BEKLEMEDE BİR ATA İZİ
BEN BEKLEMekteyim BUSE ALLIĞI DUDAKLARIMDA,
BERDUŞ SOKAKLARINDA KRİZLERİM,
SERSERİ YALNIZLIK DİYORLAR,
SENSİZLİĞİN ADINA.

YOL BİLMEM BEN İZ BİLMEM, ARDINDA KALDIM,
KOKUNDA BURUK, AĞRI SIZI BİLMEM,
HASRET KALDIM, TENİM ETİMDEN AYRILIYOR,
GURBETLERDE İÇ ÇEKİŞLERİM,
ACI YALNIZLIK DİYORLAR
SENSİZLİĞİN ADINA.

SİNMIŞ ÜZERİNE KOKUN GECENİN BİR VAKTİ,
SARMA DOĞAŞ, SERİNLİKTE KULAKLARIM BUZ,
DOKUNDUĞUN YERLER ÇOLDE KUM TANESİ,
GÖLGEDE YANIŞIM,
CEHENNEM YALNIZLIK DİYORLAR,
SENSİZLİĞİN ADINA.

ÇAYIN DEMİNDE UTANGAÇ KESMELER SENİ,
KALABALIKLAR ARAŞINDA SEÇEBİLİYOR OLMAK KOKUNU,
CENNET Mİ YAŞADIGIM, ŞU FANİ GÖZLERLE GÖRÜYOR OLDUĞUM?
BAKTIGIN YER HUZUR BAHÇESİ,
SONBAHAR YALNIZLIK DİYORLAR,
SENSİZLİĞİN ADINA

Gürkan Aykut

Sert Sonbahar Rüzgarına

Koca yılların yıpramadığı bedendeyseniz eğer beraber,
Sizin için yaşam bir kağıt gibi buruşturulup atılıyorsa, hiç ses çıkarmadan
usul usul yanınızda oturuyorsa kader... Ölümün baş ucunuzdan ayrılmayacağını bilerek
sürdürüyorsanız hala gönlünüz de ki kişiyi, hayat sizin için su gibi akıp gidiyorsa,
sevinleriniz sevdiklerinizden ağır basıyorsa;
Koşarken yolda düşüp birisi elinizden tutup kaldırıyorsa,
Sureti gözlerinizden, sesi kulaklarınızdan hiç çıkmıyorsa,
Hayata onla başlayıp onla göz yumuyorsanız,
Elleri olmadığına diğer elinizle yanlızlığı giderebiliyorsanız,
Ağaç dallarında bir yaprak olup; o sert sonbahar rüzgarların şiddetine dayanıp hala
tutanabiliyorsanız birine;
Siz gerçekten sevmeyi ve sevilmeyi hak ediyorsunuz demektir.

Gürkan Aykut

Sessizliğin Kıyısında

Gölgeler dökülür sanki gözlerimden,
Dağınık bir iç çekişe takılır her nefesim.
Duyulmayan bir çığlık, sokak aralarında kaybolur,
Senin sesinden yoksun bu dünyanın tenhasında,
Yüreğim masum bir dilek gibi titrer.

Karanlık uzar adımlarımın gölgesinde,
Günün kırık ışıkları üşür sanki sabaha.
Geçmişin tozlu hatıraları üşüşür üstüme,
Hafızamda yanmış bir fotoğraf,
Suskunluğunda kaybolur gözlerinin feri.

Durmaksızın kanayan bir özlem var içimde,
Geceyi yarıp geçen sessiz bir fırtına gibi.
Her adımda yitip giden umudun sureti,
Varlığınla aydınlanan o anları anımsatır,
Ama her seferinde yankılanır eski acılar.

Bir mavi hüznün kollarında sallanır ruhum,
Uykusuzluğun çukurunda arar seni.
Ne bir söz yetiyor kalbinin kilidini açmaya,
Ne de bir nefes toprağa düşen bu hüznü silmeye.
Sahi, gözyaşları ancak bakışlarımızda büyür mü?

Sessizliğin kıyısına vururken bu acı,
Bir hayalin sıcaklığından medet umarım.
Ruhuma sızan karanlık, tutar elimi nazikçe,
Yine de beklerim ufkun solgun pembesini,
Belki sesinin yankısı bir sabah dokunur bana.

Gürkan Aykut

Sevda Aşka Erdi

Sevda aşka erdi,
Yaşın kemale erdiği gibi.

Hudutta bir yol var çizgi çizildi,
Gözlerinde dava görüldü,
Tereddüt sende müebbet verildi.

Saatın tik takları arasından geçildi
Bir gün başladı alabildiğine senli
Gün geceye, gece güne devrildi,
Bahçemde güller gonca,
Yaban mersinleri tomurcuk verdi
Hasretinden burnumun direği devrildi,
Dudaklarım kurudu çatladı,
Tenim sustu kaldı
Bir insandım ben, o da gitti
Yalın rüzgar kokunu burnuma çaldı da geçti
Deniz tenimi okşadı da çekildi,
Yaz da geldi gitti
Ateş söndü,
Ben kaldım yanan, kömür tükendi
Gel gayri,
Üflemenle sönmem,
Yorgan gibi sarıp sarmala beni.

Gürkan Aykut

Sevda Mektubum

Sana mektubum olsun istedim,
Veda mektupları sıralanırken
Sevda mektubu yazmak istedim.

Sevmek yazılıyor, çiziliyor, konuşuluyor
Okumak için mücadele, anlamak için ressam, duymak için ses arıyor
Oysa sevmek seni
Hissetmek rüzgarı, ısınmak güneşle, üşümek soğukla,
Lokma koymak ağza
Su içmek kana kana
Seni sevmek sessiz haykırmak sevgisizliğe.

Sevda mektubum sana
Vasiyetim olsun istemem
Ardında kalmak
Düşmektir kör kuyuya
Sen kal demiyorum
Dizlerin tutmaz,
Gözlerin görmez
Dilin dönmez.
En çokta hasret çekersin
Gözlerin dolar durur
Sağanak düşürürsün yüreğine...

Sevda mektubum sana
Kal ki ardımda
Omzumu okşayacak bir el,
Yüzümün tozunu silecek bir nefes
Ara ara ziyaretime gelecek bir dost kalasın...

Sevda mektubum sana
Varlığınla şükür deryasıyım ben
Boğulmaktan şüphesi olmayan bir balık
Gönül dalgasında kaderin ağına takıldık,
Gözlerine doyasıya bakmak
Kokunu tarumar etmek içimde
Ağlar mı deme
Balıklarda ağlar
Erkeklerde...
Ah, şu gözlerinde boğulası benliğim
Yel olup takılasım var saçlarına
Ten olup sarılasım var
Sevda mektubunda satır olup
Harf harf dökülesim var sana...

Sana Sevda mektubum,
Dışında kocaman sessizlik
İçimde içime sığmak bilmeyen bir Seda
Hoşça kal kalbimde
Hoşça geleyim yüreğine
Sana Sevda mektubumdur.

Gürkan Aykut

Sevda Mektubum 2

Veda mektuplarının ardına,
Bir sevda mektubu iliştiirdim.
Sözleri sakat kalmasın diye,
Sevdanın harflerine yaslandım.

Sevmek...
Kâğıtta yazılır, seste duyulur,
Ama seni sevmek;
Rüzgârın tenime değmesi gibi
Güneşin içimi ısıtması gibi
Soğukta titrerken, ateşte yanmak gibi
Susuzluğa kana kana su içmek gibi...
Yani,
Sessizce haykırmaktır sevgisizliğin ortasında.

Bu mektup vasiyet değil,
Ama yokluğun bir köşebaşı karanlığı.
"Kal," diye seslenemem,
Çünkü dizler uyuşur,
Gözler göremez olur,
Yürek hasretle yağmura tutulur.

İsterim ki omzumda bir el,
Nefesimde bir sıcaklık,
Ara sıra kapımı çalsın hatıran;
Gülümseme getirsin.

Varlığın,
Şükürümün denizi bana;
Ben batmaktan korkmayan bir balık,
Sen kaderin ağına gülümseyen güzellik.
Gözlerin,
Doyasıya bakmak istedikçe kaçan ufuk;
Kokun,
İçimi tarumar eden bir masum esinti.

"Balık da ağlar, erkek de..." deme;
Damlalar gözlerime dolarken,
Bir rüzgâr olup saçlarına karışasım,
Bir ten olup kollarına sarılasım var.
Bu sevda mektubunda
Satır satır dökülmek,
Harf harf sen olmak istiyorum.

Dışımda upuzun bir sessizlik,
İçimde yankılanan bir seda:
Hoşça kal kalbimde,
Ki ben hoşça geleyim yüreğine.
Sana yazdığım bu mektup,
Benim sonsuza uzanan sevdamdır.

Gürkan Aykut

Sevgilim

Harf harf okusamda seni
Kariş kariş gezsemde,
Dil dil konuşsamda
Sen sen gibi okunuyorsun sevgili.

Kafiyeler, kalıbı aruzun
Redifiymiş, berraklıymış suyun
Yatığın hangi tarafına dñnsem
Sevgilim, sen sen gibi bakıyorsun.

Yağmurlara dalıp gitsem,
Fırtanada bulsam seni,
Karın beyazında bıraksam ayak izimi,
Sen sen gibi ısıtıyorsun içimi sevgili.

Döner başım bakışlarında
Gözlerim sen çanağı,
Dudaklarımda bir lahza
Çınlar kulaklarımda,
Sen sen gibi şifasin sevgilim.

Gürkan Aykut

Sevmek Seni

Şehir söndü
Gündüzler küldü
Gülüşlerinin allığında
Kızaran güldü.

Yudumlu kahveler,
Boğazımdan geçiyor günler,
Senliğin bolluğunda
Mutluluk tadıyor taveler.

Ertesi, bir önceki
Dünki, şimdi ki
Sendeliğimde çitte kavrulmuşluğum
Lezzettim mi? Sendendir.

Seviyorum dedi,
Seviyorum dendi,
Göz gerildi
Bakış deldi de geçti.

Ellerine değmeyince üşürüm,
Buz keser ayaklarım
Yanar bağrım,
Ilık akar kanım,
Durulur deliliğim
Kaç mevsimsin
Hangi güzel manzara sana denk düşer
Ne kadar yol gidilirse varılır sana
Nasıl sarılsam hoyrat rüzgarına
Niçin savurulup gitsem kurumuş bir yaprağın solukluğunda
Nedenlerin arasında seni nedensiz sevişim
Kimdim senden önce...

Sulu bakışlarından serildi ay ayaklarımın altına,
Sızdım, sokuldum pınarların arasından sana,
Gonca değdi yanaklarıma
Sen kanadı ellerim.

Günlerden sonbahar, halsizliğimde ferli bakışlarım
Kalp atışlarımda çatlayışı bademlerin
Solup gidiyor yapraklar,
Neyim ben, sende rengarenk açan.

Karadır kaşım karadır gözüm
Ne ot biter ne de bir bağda yere düşer üzüm,
Gözlerindedir asıl bereket
Sende açar papatyalar, sende uçar kelebekler
Senden yansır tüm güzellikler.

Asıktır suratım,
Bir tek sana güleş.
Dalında buruşukluğu bendendir meyvenin

Buruşuktur yüzüm
Mayın tarlasından hallice
Senin elleri değince
Anladım ki dokununca patlamıyorum
Sen çekince ellerini amansız imha oluyorum.

Ah sendeliğim,
Ah tutunuşum sana
Yel oluşun,
Saman gibi karışımışlığım sana.
Sevmek seni,
Seni sevmek...

Gürkan Aykut

Sonradan Anlaşılan Değerler

Annenin değerini yatak başında beklemedince anlıyoruz,
Sevgilinin değerini yürekten uçup gidince,
Babanın değerini, mezarına iki kürek toprak atınca,
Hayatın değerini hastane koridorlarında.

Karanlık vaktinde havada bir kuş bile görülmez,
Onlar için umut olduğu kadar bizler için de umuttur,
sapsarı bazen kızıl güneş,
Ne yani gündüz karanlıklara büründü diye,
Umut dolu yarınları ne diye beklemeyeceğiz.

Saksıya konulan yapay çiçekler gibi yaşanan hayatın,
Rengi cansız, üstü tozlu kokusu plastik.
Çocukken hepimiz büyümeyi ipe çektik,
Hayat çektiğimizi ipi boğnumuza geçirmiş, bilemedik.

Hep gök kuşağını bulma hayalleriyle yeşerdim günden güne,
Büyüğünce anladım, en büyük yalan gök yüzünün, gözler önünde.
Gök yüzünde hakkımı isteyeceğim,
Vermezse günü gelince topraktan isteyeceğim.

Dik başlı burnu hava da insanların,
Başı yatırılmış burnu toprak altında kalması, cilvesidir hayatın.
Ayakta bunca zaman çalışmayla geçmiş yaşamın,
Yatırılarak sona ermesi ne büyük bir teselli...

Küçükken kolumuz açıldı ya da ayağımız düşmekten,
Büyüdükçe aşağıdan yukarıya doğru artıyormuş çilen,
Gözler görmez olur kulaklar duymaz, baş ağırır olur dertten.

Gripten hasta olup evde terlemen için üstüne örtülen battaniyen,
Kabir de sorulan sorular mı yoksa bedenine sarılan kefen mi terleten..
Adım adım yaklaş, onca fısıltılı adaya, bilmem kaçınıcı parsel,
Sus... Ve izlemeye koyul kim bilir hangi suçunun cezasına çekmekte.

Ne acıdır, karıncayı incitmekten korkan insanoğlunun,
Gönül kırmak gibi bir aciz yeteneğe sahip olması.
Kırılan gönülle onca darmandağın olmuş hayalleri,
Kim bilir hangi gönüle batıracak, acıma duygusu olmadan.
Korkmadan, bıkmadan...

Gürkan Aykut

Sonsuzluk Rüzgarı

Sessizliğe dokunan bir melodi yükselir içimde,
Uzaklardan esen bir rüzgâr gibi sarar benliğimi.
Her notada damla damla süzülür yüreğimin sesi,
Zamana sığmayan hüznler usulca çözülür.

Bir an durur kalbim;
Ruhumda gezinen o ezgilerin efsununda.
Titreyen bir teli gibi umutların,
Gizli bir sevinç serpilir karanlığa.

Sonsuz bir ırmak gibi akarken bu hüznü şarkı,
Anılar dökülür, yaprak misali savrulur akşamda.
Her vuruşta incelikli bir duygu yeniden filizlenir,
Zamansızlığı kucaklar, sarılır sonsuzluğa.

Ve ben, usulca kapatırım gözlerimi,
Dünyanın tüm gürültüsünü dışarıda bırakırım.
Sonsuzluk rüzgârının getirdiği o naif sesle,
Yeniden doğarım içimdeki sessiz coşkuya.

Gürkan Aykut

Suskunluğun Korum

Gecenin ortasında,
Dilimden dökülmeyen bir dua gibi duruyorsun.
Yaralı bir kuşun kanadında,
Güneşe gizlediğimiz o sırrı duyuyorum.

Zamanın saçağına asılı bir türküyüm ben;
Sesinde devinen bir rüya olurum,
Bir ırmak gibi gözlerinden taşar,
Ateşin suya sarılmasıyla tutuşurum.

Aşk, en keskin kılıçtan yontulmuş bir hakikat;
Yaralar, büyütür, dönüştürür.
Bir demet yasemin gibi saklarsın göğsünde,
Ben kanayan dizelerle var olurum.

Şöz, bazen sessizliğin eşiğinde ürperir,
Özgürleşir imkânsız bir deniz feneri gibi.
Gözlerin ufka bakarken,
Gökyüzüne sığmayan bir ferahlıkla doluyorum.

Artık seninle
Ömrün gizli yaralarını
Sevda denen sedefte büyütüyorum;
Ve her nefes,
Yangınlı bir dirilişin eşiğinde
Suskunluğun koruna üflüyor.

Gürkan Aykut

Tezat

Kış günden beter,
Yaz dünden önce,
Ekmek kırıntıları silkerken sofrüstü bezlerini,
Uçarken bir yılan,
Sürünürken bir kuş,
Mutluydum ben
Ekmek gölden,
Su elden,
Annemin karnındayken...

Döndü dünya düzüne,
İnsanlar gömülmeye başladı kahverengi gökyüzüne,
Katildi çocuklar,
Tahtadan tabancalar,
Kum tanesi saçmalar,
Nerde milyonlarcası,
Siyahken insanlık,
Beyazken dram,
Çocukların ayaklarına vururken dalgalar,
Değmemişken henüz tuzlu su tenine,
O zaman
Mutluydum ben.

Gece doğarken gündüze,
Sancılıyken annem,
Mayıs'ın altısı,
Doğdu esmer ten,
Kör gözler,
Şuanımdan hallice saçlar...
Hıdır da yoktu,
Sönük tütün kokusu,
Darağacında asılmışlığım,
Son dilek sorulmuş,
Yanıtmış çığlık,
O da yanlış anlaşılmış.

Yaşıyorum,
Ekim sekiz,
Kiminlerincesi umrumda değil,
Bencesi;
Nefes alıyorum
Ciğerlerimde uçuşan kelebekler,
Midem bir ordu süvari,
Zihnimde haritası tüm hatlarıyla karşımdaki fetihin,
Gözler harita...
Vuruldum,
Vurulmuşken,
Titrerken,
Sıcacık kesilmişken ten,
Sana düştüğüm an,
Mutluyum ben...

Gürkan Aykut

Turan Sevdası

Ateşler söner, ses susar
Yitmiş zafere kapıldım
Göğün hüznünde bekler yar
Turan sevdasıyla yandım

Kopuzda sızlar eski ses
Ağlar alp ruhu derinde
Çeri yürür gün batarken
Gönülde sızı, bir canda

Ergenekon'un sisinde
Kızıl tuğ yıkar ömrümü
Gök kubbe tanık zarında
Kaderin sırrı göründü

Yalnızlıklar sarar dünü
Dolanır içe bu hüznün
Atsız öksüz bir ozanı
Gölgelere sürer yüzün

Gürkan Aykut

Turanın Sesi

Oğuz'dan miras bir ÷lkü, göklerde yankılanır,
Köpan kopuz sesinden yüreklere canlanır;
Bozkurt'un izinde, dağlardan yükselir nefes,
Her adımda Ergenekon ateşi parıldanır.

Kim demiş akşam çöker? Şafaklar durmaz coşar,
Çelik bilek, tunç yürek, hakkı tutar ve koşar;
Mazluma kol, zalime kılıç olan bu öz soydur,
Asırlara hükmeden bu dava, durmaz taşar.

Yüce bayrak hilale durur, mavi gökle bütün,
Kardeşlik bağı kuvvetli, her gün yeniden tütün;
Sınır tanımaz sevdamız, ufuklara uzanır,
Turan derin bir nefes: Yanında koca bir ün.

Bir yanda şair sözü, bir yanda ata sesi,
Kalemde dökülen kan, tarihin gür nefesi;
Kurt dişine değen kan, haksızlığın sonudur,
Turan yolu açıktır, bu yol bizim onurumuz.

Gürkan Aykut

Turanın Sesi 2

Bir gün gelir, ufukları aşar sesimiz,
Tutunur mavi göklere, dirilir nefesimiz.
Kardeş omuzlarında yükselir nurlu sancağımız,
Türk-İslam birliğinde birleşir azmimiz, inancımız.

Dört yanda çınlar ezan, dört yanda hür nefes,
Yüreklerde tüter bir iman, hep aydınlık, hep heves.
Turan Ordusu yürürken, bakışlarında şafak,
Bağımsızlığın izinde yeşerir her yaprak.

Tarih çağırır bizi, dağlardan göklere seslenir,
Mavi göğün altında aynı sevdâyla bilenir.
Toprağa düştü tohum, filizlendi inançlarımız,
Asırlar boyu saklıydı bu büyük kavuşmamız.

Geleceğe doğru yürürken sayısız umut taşır,
Her harfte, her sözde, kardeşlik ateşi taşır.
Bu imanla yürüyoruz, Tekbir'le yükselir sesimiz,
Turan birliğinde birleşir yüce hedeflerimiz.

Gürkan Aykut

Turanın Sözleri

Uzak bozkırların, çınlayan at nallarında,
Tarihin izini sürer yüz binlerce dava.
Köklerimizde saklı, ulu bir söz, bir yemin,
Turan'ın ateşiyle çelikleşir her yürek, her emin.

Tuna'dan Orhun'a, yedi iklim, dört bucak,
Göklerin mührü vurulmuş, ruhumuzdan akar ırmak.
Bir bayrak kadar asil, bir kılıç gibi keskin,
Turan ülküsünde kavrulur, durulmaz hiçbir eksik.

Uluların nefesi, rüzgârın sırrında saklı,
Bir diriliş türküsü, çağlar boyu yankılı.
Göğsümüzde atan inanç, dalgalanan al sancak,
Var olsun Turan, yüce dağın doruğunda ufuk hep aydınlak.

Hangi fırtına sarsa, hangi zorlu gün gelse,
Bir andır kandaki çığlık, asla boşa gitmese.
Tuğlarımız göklere, kurtbaşı sancak elde,
Tarihle sınıanır onurumuz, bükülmez bilekler de.

Şehitlerin gölgesinde, kutlu sesler yükselir,
Her nefeste heybetli, her yürekte bir bilir.
Kaderden damıtılan gözyaşı, ibret olup akar,
Turan uğrunda diri kalır, ölümsüz ruhu yakar.

Çöllerin serabında, dağların doruklarında,
Değişmez söz: "Yılmayız, dönmeyiz bu yollardan!"
Tek nefeste ölesi olsak da sevdada,
Vazgeçmeyiz Turan'dan, inanç taşı var kanımızda.

Haykırırız gök kubbeye, yedi cihan duysun,
Asım nesli, özgürlük, yiğitlikte bulunsun.
Küllerinden doğan ateş, gönülleri kuşatsın,
Turan'ı yaşatmaya ant içtik, yola çıkan yorulmasın.

Tarihin kutsal izinde dururuz dimdik yine,
Yitik zamanın anısında tutunuruz, asla eğilme!
Heybetli dağlar, uçsuz bucaksız bozkırlar bilir,
Turan fikri, kalbimizde hiç sönmeyen bir seherdir.

Kısrakların terkisinde, duadır çakan yıldırım,
Turan'ın gök sesiyle buluşur erlerin adım adım.
Ölümden korkmaz yiğit, vazgeçmez tek nefeste,
Turan yolunda yürür, çelik iradeyle destede.

Sonsuzluk andı bu, tarihe kazınan nakış,
Ne zulme razı geliriz ne de kahpe bakış.
Bir ırmak misali coşar, çağlar boyunca akar,
Turan uğruna dönen başlar, dönmeyecek asla bu yoldan!

Gürkan Aykut

Türk Asrı

Altayların bağrından bir güneş doğar,
Oğuz'dan miras kalan kutlu bir ışık.
Asırları delip geçen bu çelik ses,
Tarihin kalbine vurur, Türk'ün mührü elbet!

Yiğitlerin nefesiyle dirildi bu toprak,
Ergenekon'dan coşan ırmaklar gibi.
Kurt gibi atılgan, kartal gibi yüksek,
Göklere uzanır bayrak; hep tek, hep kutsal!

Bu toprak bir şereftir, asırlık yemin,
Her damarı cesaretle atan bir yürek.
Ne zincir tanıdı ne de boyunduruk,
Türk'ün alnında yalnız hürriyet yazılı!

Kutlu bir diyardır, kahramanların yurdu,
Gökbörü'nün sesi çınlar bozkır ufkundan.
Bilgeler düş kurar otağlarda sessizce,
Ve savaşçıların terinde büyür vatan!

Kır atların izini taşır dağlar,
Kanla sulandı bayrak, göklere asıldı.
Her zerresi, bir destanın yankısıdır,
Bu millet ki imanla yaşar, zaferle yazar.

Türk, çağların yükünü omzunda taşır,
Ne rüzgâr, ne fırtına eğemedi başını.
Alnındaki ışık bir ebedî mühürdür,
Damarlarındaki kan kudretin nişanıdır!

Ve şimdi Türk Asrı, doğuyor ufuklardan,
Bir sancak yükseliyor, karanlığı boğan.
Düşman önünde eğilir, fırtına susar,
Tarih diyor ki: Türk yurdu hep var, hep hür kalacak!

Gürkan Aykut

Türküm Ben

I.
Yüce dağlara, uçsuz bucaksız göklere
Ebedi yeminim, varlığımın temeli;
Atalarımın izinde, can veren yüreklerde
Türk'üm ben, Türk'üm ben, ömrümün her zerresinde.

II.
Bin yıllık destan, kanla, emekle örülü,
Her damla, özgürlüğe uzanan kutsal bir adım;
İstiklal uğruna dökülen her gözyaşı,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, yarınlara inançla bakım.

III.
Dağlar coşar, denizler şenlenir bu sevdıyla,
Aslan yürekler, hürriyetin ateşinde birleşir;
Her köşede filizlenen umut, geçmişin mirasıyla
Türk'üm ben, Türk'üm ben, geleceğe kararlılıkla koşar.

IV.
Kültürümüz, irfanımız, nesiller boyu süren nizam,
Birlik ve beraberlik, zorlukları aşan en büyük güç;
Her zafer, her direniş, tarihimize yazılan şiir,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, kalbimde yankılanan sarsılmaz düş.

V.
Geleceğe meşale tutar, el ele, omuz omuza,
Vatan sevgisiyle aydınlanan ufuklar bizi çağırır;
Her adım, inancın ve cesaretin izinde,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, daima ileriye, umutla bakar.

Bu şiirde, geçmişin kutsal mirasıyla başlayıp;
Bugünün birliğini, geleceğin umudunu
Ve her daim sürecek olan vatan sevgisini
Süreklilik içinde, ard arda gelen kıtalarda hissettiriyorum.

Gürkan Aykut

Türkün Kılıcı

Bozkırda yükselir bir ulusun sesi,
Geçmişten gelir ataların nefesi.
Kılıçlar parlarken ayın altında,
Türk'ün izidir bu, tarihe kazınmış aslında.

Gök kubbede yankılanır töre,
Kutlu bir sevda, dolup taşar öze.
Dağlar eğilir, rüzgâr susar,
Türk'ün bayrağı göğe uzanır.

Her karış toprak bir şehidin kanı,
Her alın yazısı milletin fermanı.
Hürriyet ateşiyle yanar kalpler,
Türk milletine pranga vurulmaz, ey zalimler!

Gün doğar, ufukta Turan'ı görürüz,
İlk hedeftir zafer, hep oraya yürürüz.
Gökbörü'nün gölgesi düşer omuza,
Türk yurdu sonsuzdur, yazarız tuğraya!

Adalet, onur, ve dirlik bizimle,
Kutlu olsun tarih, hepimiz izinde.
Şimdi haykır, ey Türk, toprağın bağımsız!
Ne zalim korkutur, ne de düşman arsız.

Gürkan Aykut

Türkün Yükselişİ

Ay yıldızlı bayrağın gölgesindeyiz,
Tarihimiz destan, şerefimiz temiz.
Kızıl bir şafakta, Turan'ı özleriz,
Türk'ün bileği bükülmez, biliniriz!

Alparslan'ın ruhu dolanır dağlarda,
Fatih'in nefesi hissedilir çağlarda.
Bozkurtlar uyanır, dalgalanır sancağı,
Türk milleti bir olur, çelikten irade sağlar.

Bir millet, bir yürek, tek bir hedef,
Adalet, hürriyet, sonsuz sefer!
Anadolu'yu ilmek ilmek dokuyan,
Turan hayaliyle dağları aşan!

Hep birlikte haykır: "Ne mutlu Türk'üm diyene!"
Bu sevda sığmaz hiçbir söze, ezbere.
Kıyamete dek bu toprak bizim,
Türkçe konuşur rüzgâr, özgürlüğümüz bizim.

Gökte güneş doğar, yeryüzü şahlanır,
Her Türk yüreğiyle geleceği kucaklar.
Yurdum, cennet vatan; Türk'ün elleriyle,
Adaletle, gururla, barış içinde yükselir yine!

Gürkan Aykut

Uykularımı Bölen Kız Galiba Sana Aşık Oldum

Durgun sular berrak değil kendini anlat biraz,
Unut eskiyi bir adım mesafe kadar yanıma gel az,
Yok işin vardı bekletmeyeceğim: - ne oldu? diye sorma,
Göreyim istedim, bakıp öylece dokunamadan,
Uzaktan uzaktan.

Dünün ayaklarına taş bağlayıp denize attım,
Umutlarımı küçücük bir çocuk gibi çantama kattım,
Yürüdüm öylece, aval aval aşkı arar oldum,
Gurbet gönüllerde durmaktan utanır oldum,
Uykularımı bölen kız galiba sana aşık oldum.

Gürkan Aykut

Ve Ben İnanmışken

Gece çöktü üzerime, siyah kabusların arasında sen,
Beyaz at çalınmış, yalın ayak karşında ben,
Sahil bakışlarına seyre dalmışken
ve meltem saçlarını okşarken,
Koştum sevda havliyle.

Yorulmadım, dimdik ayaktayım ve takatim tamam,
Gündüzler avuç içlerimde, nadasa bırakılmış ekinler başımda,
Bereket saçan Nisan yağmurları bakışlarında,
ve papatyalar bembeyaz taç hazırlamışken,
Sevdim can havliyle.

En güzel sözler dökülür dilimden,
Dudaklarım çatladı ve kıyında falezlerden,
Çırpındım, deniz yarıldı birden,
ve ben inanmışken,
Aşk ateşinde kurulandım.

Gürkan Aykut

Yanımda Sen

Gün çökmüş yollarıma,
Parke taşlarda ayak seslerim,
Karşımda karlı Kestel,
Üzerimde yüzünden bulutlar,
Tenimde gözünden yağmur tanesi,
Sel kıyamet yanımda sen.

Koştum, diz kapaklarımda gıcırıtı
Omuzlarımda bıçak kesiği kurunçlar,
Ve hatır sayılmaz acı,
Tenimde alın yazısı senliğin,
Şenlik çoşku yanımda sen.

Gel, hasret ekildi,
Kışın kör iken toprak,
Sağır iken tohumlar,
Tenimde bahar bahçe senliğin,
Ber Bereket çoşku yanımda sen.

Akşam feryat figan sözlerde,
Karaydı da kararttım iyice,
Dem ettim ocaktaki çaya güzelce,
Tenimde keyfi senliğin,
Tadı tuzu yanımda sen.

Battı, boyandı balçığa güneş,
Çekti gitti aydınlığı,
Ah sen gelsen
Açsam çiçeklerimi,
Tenimde meyve senliğin,
Kışı yazı yanımda sen.

Gürkan Aykut

Yemin Olsun Türkün Şanı

Yemin olsun Türk'ün Şanı

Yemin olsun yüce dağlara,
Göklerden, yerden süzülen neme;
Canı feda her Türk'ün arkasında,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, yemin olsun ebediyeme!

İstiklal uğruna dökülen her damla,
Bin yıllık tarihimize yazılı destan;
Kahramanlıkla dolu her bir adımda,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, yaşasın bu iman!

Dağlar coşar, denizler şenlenir,
Aslan yürekler hürriyetle yarışır;
Vatanın her köşesinde umut filizlenir,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, sonsuza dek taşır!

Kültürümüz, irfanımız efsaneleşir,
Her zorluğun üstünde zaferle durur;
Birliğimiz, inancımız daimleşir,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, yüreklerde yankılanır!

Yükselir meşale, aydınlık ufuklarda,
El ele, gönül gönüle, yarınlara;
Vatan sevgisiyle, ezelden var olan ardarda,
Türk'üm ben, Türk'üm ben, daima dimdik kalır!

Gürkan Aykut

Yok Olup Gidecek

KURUYDU VE YEŞERDİ BİR DALDA ÇİÇEK,
KISKANÇTI YERDE BİTEN OT,
TUTUNMAK İÇİN SICAKLIĞIYLA GÜNEŞ
KÜFÜRLER ETTİ GELECEK AY'A

BEN AYIPLI KELİMELERİ DEF EDERKEN KULAKLARIMDAN,
ŞEYTAN VESVESİNE TUTULMUŞ,
ZİHNİM HARP İÇİNDE,
MIZRAK ELİMDE, OK YAY,
HEDEF TAHTASINI ORTASINDA ÖLÜ BİR BEDEN,
DOLMAK İÇİN BENİ BEKLEMekte.

DOYASIYA KRİZ BUHRANLARINDA,
NEFES BUGUSU HOCALARIN
HEP BİR ANDA CEMAAT TILSIMI
KOPARDIM ATTIM, KİLİSE ÇANLARINI.

YIKIK DÖKÜK HECELERİ ARASINDA,
KEKELEMeye DİLİM ZOR DÖNÜYORKEN
SATIR ARALARINDA BENLİĞİM,
SIKIŞIP KALMIŞLIĞIM GÖK DENİLEN MAVİLİĞE
YOK OLUP GİDECEK KAHVERENGİLİĞE.

Gürkan Aykut

Yollara Düşen Adam

Bir sabah uyandığında
Köyünün sessizliği çökmüştü omuzlarına,
Toprak kokusu tütüyordu avuçlarında,
Ama gözleri kentin tozlu ufkuna düşmüştü.

Sevdiğini bıraktı geride,
Bir mendil gibi sımsıkı tuttuğu,
Şimdi rüzgârda savruluyor,
Her adımda biraz daha uzaklaşıyor.

Geçim derdi, bir hançer gibi saplandı sırtına,
Yollar, çileli bir türküye döndü,
Her kilometre taşı, bir hüzün,
Her menzil, bir veda.

Kent, bir canavar gibi yuttu onu,
Caddelerinde kayboldu,
Işıklarıyla kör oldu,
Gürültüsüyle sağır.

Ama geceleri,
Yıldızlar köyünü fısıldar kulağına,
Rüyalarında, sevdiğinin elini tutar,
Uyandığında, avuçları boştur.

Bir gün döner belki,
Toprağına, sevdasına,
Ama şimdi yollardadır,
Yüreği yarıda, gözleri ufukta.

O, köyünden kente göç etmiş,
Sevdasını geride bırakmış,
Geçim derdiyle yollara düşmüş,
Bir adamın hikâyesidir bu.

Ve her adımı,
Bir şiir gibi yazılır,
Toprağa, gökyüzüne,
Ve yüreklere.

Gürkan Aykut

Yüreğime Dokunma

Yıldızları topla, güneşi kopar al gök yüzünden,
İstersen tüm papatya yapraklarını hunlarca katlet,
Beni sevme ama ama yüreğime dokunma...

Kır dallarını bir ağaçın,
Yazılmış onca hatırayı yırtıp at bir kenara,
Sonbahar benim olsun, ilkbahar senin ama ama yüreğime dokunma.

Başka biriyle yürü sokaklarda,
Başka birinin gözlerine bak onda yitip git istersen,
Zamanımı çalıp gidebilirsin ama yüreğime dokunma...

Göz göze geliriz belki,
Bir kaldırımında karşı karşıya geliriz, yollarımızı değiştirelim,
Beni gördüğünde saklama ben saklanırım ama ama yüreğime dokunma.

Git başkasının ellerine dokun,
Başkasının boynuna sarıl,
Doyunca kadar kokla onu ama yüreğime dokunma...

Aynı evin anahtarını taşırız belki,
Aynı çocuğun ellerinde tutarız,
Bir ayrılık çalarsa kapımızı, yüreğime dokunma olur mu.

Kol kola yürüdüğümüzü hatırla bir an kapat gözlerini,
Etrafını görebiliyor musun? İşte bende göremiyordum,
Kolundan kolumu çekip attır ama yüreğime dokunma...

Bir derdin olur ararsın gecenin bilmem kaç,
Göz yaşlarını damlatırsın göğsüne, belki benide ağlatırsın,
İçin rahatlayıncaya kadar ağla ama yüreğime dokunma...

Eğer bir gün çıkıp gelecek olursan kapıma,
Kapım her zaman açıksana,
Ama Ama yüreğime ve umutlarıma dokunma...

Gürkan Aykut

Zaferin İzinde

Geçmişten bugüne yürür bir millet,
Elde sancak, yürekte inanç.
Malazgirt'te açılan kapı,
Bir destanın ilk harfidir.

Toprağa kan düşer Çanakkale'de,
Deniz susar, tarih haykırır.
Şehitlerin gözlerinde vatan,
Dağlar bile eğilir önünde.

Sakarya'nın suları fısıldar,
Bir milletin yeniden doğuşunu.
Ankara ufuklarında yükselir,
Hürriyetin türküsü.

Geceyi deler bir kurt uluması,
Dağlar yankı olur adımıza.
Ecdadın izinde koşar adımlarla,
Zafer bizimdir, alınımızda yazılı.

Bu bayrak, bu toprak bizim mirasımız,
Her dalgalanışta bir tarih saklı.
Ve biz, bizler...
Bitmeyen bir destanın kahramanları.

Gürkan Aykut

Zelzele

Kervan yürür gider, devenin ayak sesinde,
Kuş çığlıkları güdülür, ormanın içinde,
Bir sen sevilir bende,
Her sevişimde seni, zelzele.

Kanar elim gülün dikeninde,
Bülbül boğazlanır kafesinde,
Bir sen cansın bende,
Her öpüşümde seni, zelzele.

Yanar, söner bir fener mavi gökyüzünde,
Canda geçer, bedende eskir tabut içinde,
Bir sen gençsin bende,
Her görüşümde seni, zelzele.

Aynalarda silinir suretim, başım avuç içlerimde,
Ahlarım, vahlarım pişmanlıklarımda tükürür yüzüme,
Bir sen iyikisin bende,
Her kızdırışımında seni, zelzele.

Sonbahar yağmurlarına hüsrana derler, kederde,
Göz pınarlarımda yüzüyor sensizliğimde,
Bir sen kurtuluşsun bende,
Her tutuşumda seni, zelzele.

Gürkan Aykut

Zihnimde Bir Hücre

Kaç gündüzü katlettim gecelere,
Ellerimde yamalı bir alacakaranlık,
Ana kucağı mı dediniz? Çoktan silinmiş orası.
Yarı açık bir perde, ince bir rüzgâr,
Bir pencere vardı şahidim olan,
Hepsi aynı anda sustu.

Sonra bir ihbar gibi düştü ağızımdan umut tacirleri,
Kundurularım eskidikçe keyfim yerine geldi belki,
Ama sonra geldiler, üniformayla geldiler,
"Sen de suçlusun" dediler,
Kollarımdan çekip aldılar beni,
Bir an, dünya bir odaya sığıdı.

Zihnimin zindanlarına bıraktılar sonra,
Dar, soğuk, boşluk dolu,
Düşünceler tırnakladı zihnimi,
Sözler, kırbaç gibi vurdu bedenime.
Vicdanımın hâkimiydi;
Her suçumu bir ayna gibi yüzüme vurdu.

Evet, katiliyim gündüzlerin,
Deniz suyunda yıkamaya çalışırken ellerimi,
Yakamozlar bir bir parladı üzerimde,
Her biri bir bıçak gibiydi,
Bir an, canım çok yandı.
Ve düşündüm,
Kapımı çalan ümitlerin hiçbirine açmamışken,
Ben mi kahraman olacaktım?

Gürkan Aykut